

ຄະນະຜູ້ຈັດທຳ ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

Copyright © 2008 by BAPTISTWAY PRESS®.

ສງວນລິກຂະສິດ

ອະນຸຍາດໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກເຮັດກັບບໍ່ໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການ ເພື່ອໃຊ້ຢູ່ພາຍໃນຄຣິສຕະຈັກ. ຫ້າມຂາຍ, ຫ້າມແຈກຢາຍ, ຫລືໃຊ້ໃນທາງອື່ນ ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຂຽນຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດເສັງກ່ອນ. ຖ້າຢາກຊາບລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມກະລຸນາຕິດຕໍ່ໄປທີ່ BAPTISTWAY PRESS, Baptist General Convention of Texas, 333 North Washington, Dallas, TX 75246-1798.

BAPTISTWAY PRESS® is registered in U.S. Patent and Trademark Office.

ຂໍ້ຄວາມພຣະຄຳພີອ້າງອີງໃນບົດຮຽນນີ້ໄດ້ຄັດມາຈາກປຶ້ມພຣະຄຳພີທີ່ໄດ້ບິ່ງຊື່ໄວ້ ລວມທັງການແປ, ແລະວັນທິຈິດທະບຽນສງວນລິກຂະສິດຂອງປຶ້ມພຣະຄຳພີເຫລົ່ານັ້ນ.

ພິມອອກຄັ້ງທຳອິດ: ເດືອນ ມີນາ 2004

BAPTISTWAY Management Team

Executive Director, Baptist General Convention of Texas: Charles Wade
Director, Missions, Evangelism, and Ministry Team: Wayne Shuffield
Director, Bible Study/Discipleship Center: Dennis Parrott

Publishing consultant: Ross West, Positive Difference Communications

Language Materials Team

Teaching Procedures Writer for Lesson 1, 2, 3
Bounhome Phommachanh, Lao-Thai Baptist, San Antonio, Texas
Editor for Lessons 1, 2, 3
Nouanchanh Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 4, 5, 6, 7
Bounchanh Vongsurith, Lao Congregation of First Baptist Church, Amarillo, TX
Editor for Lessons 4, 5, 6, 7
Nouanchanh Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 8, 9, 10
Sidney Kahn, Saginaw Community Church, Fort Worth, Texas
Editor for Lessons 8, 9, 10
Nouanchanh Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 11, 12, 13
Houmphanh Vongsurith, First Laotian Baptist Church, Dallas, Texas
Editor for Lessons 11, 12, 13
Nouanchanh Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Facilitator for the LAOTIAN TEAM

Joe Haag, Associate Director, Christian Life Commission, Baptist General Convention of Texas

Patty Lane, Director, Office of Intercultural Initiatives, Baptist General Convention of Texas
Nelda P. Williams, Facilitators Coordinator and Manager, Curriculum Development Office

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 1
ມີຂ່າວປະເສີດອັນດຽວເທົ່ານັ້ນ

ຂໍ້ພະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຄາລາເຕັງ 1:1-10

ພູມຫລັງຂອງພະຄຳພີ: ຄາລາເຕັງ 1:1-10

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ມີຂ່າວປະເສີດອັນດຽວເທົ່ານັ້ນ ທີ່ພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບພະຄຸນຈາກພະບິດາເຈົ້າແລະພະເຢຊູເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ມີຈຸດໃດ ທີ່ເຮັດໃຫ້ທ່ານຕ້ອງປະຕິເສດຂ່າວປະເສີດຂອງພະເຢຊູ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະນຳພານັກຮຽນໃນຫ້ອງຮຽນໃຫ້ຮູ້ຈັກວ່າ ຂ່າວປະເສີດຂອງພະເຈົ້າແມ່ນຢູ່ໃນພະເຢຊູ ແລະອະທິບາຍວ່າ ພວກເຮົາຈະມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຢ່າງໃດຕໍ່ຄຳເວົ້າຂອງໂປໂລ.

ແຜນການສິດສອນ

ແນະນຳເຂົ້າກັບຊີວິດຈິງ

1. ກ່ອນຈະເຂົ້າຫ້ອງຮຽນ ຄູຈະຂຽນຄຳວ່າ “ປ່ຽນ” ແລະ “ແປງ” ທັງສອງຄຳນີ້ ມີຄວາມໝາຍຄ້າຍຄືກັນ ແຕ່ກໍບໍ່ແມ່ນຮ້ອຍເປີເຊັນເໝືອນກັນໝົດ. ຄູອະທິບາຍເຖິງຄູສອນຂອງພວກຍິວ ສອນແຕກຕ່າງໄປຈາກຂ່າວປະເສີດ ຢູ່ທີ່ຄຣິສຕະຈັກ ຄາລາເຕັງ.

ສຶກສາພະຄຳພີ:

2. ເຊີນຄົນນຶ່ງອ່ານ ຄາລາເຕັງ 1:1-10 ຫລັງອ່ານສຸດແລ້ວ ບອກໃຫ້ນັກຮຽນ ພິຈາລະນາຂໍ້ 1 ແລະ 2 ພວກທ່ານຈະຄິດວ່າແນວໃດທີ່ໂປໂລບອກວ່າ ລາວຖືກແຕ່ງຕັ້ງຈາກພະເຈົ້າ? ບໍ່ແມ່ນຈາກມະນຸດຄົນໃດທັງສິ້ນ. ແຕ່ຈາກພະບິດາແລະພະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ ຫລັງຈາກທີ່ສິນທະນາກັນແລ້ວ ພວກເຂົາຊອກຫາເຣື່ອງໃສ່ພະເຢຊູ (1) ບໍ່ແມ່ນອັຄສາວິກ (2) ບໍ່ແມ່ນຂ່າວປະເສີດ (3) ບໍ່ມີເສຣີພາບຢ່າງແທ້ຈິງ. ອະທິບາຍຂໍ້ກ່າວຫາເຫລົ່ານີ້.

3. “ຜູ້ຊ່ວຍ” ແລະ “ຜູ້ທີ່ຖືກຊ່ວຍ” ຂຽນສອງຄຳນີ້ໃສ່ຄົນລະຂ້າງກະດານ ແລ້ວກໍໃຫ້ໂອກາດໃຫ້ນັກຮຽນກ່າວເຖິງຄຸນລັກສະນະຂອງທັງສອງຢ່າງນີ້ແລ້ວກໍໃຫ້ອອກມາຂຽນໃສ່ກະດານວ່າຄວນຈະຢູ່ຂ້າງໃດ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ກໍໃຫ້ອ່ານຄຳເວົ້າຂອງໂປໂລ ໃນຂໍ້ 3 ແລະ 4.
4. ແບ່ງປັນແນວຄິດທີ່ກ່ຽວກັບການພຣະເຈົ້າຊົງເປັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍ ໂດຍຜ່ານພຣະເຢຊູ (ພວກເຮົາຢູ່ໃນໂລກປັດຈຸບັນຊຶ່ງເປັນຄາວຊົ່ວຮ້າຍ ພວກເຮົາດື່ມລົນຢາກໄດ້ເສຣີພາບ) ໝູນໃຈໃຫ້ຜູ້ອື່ນອີກໃຫ້ແບ່ງປັນປະສົບການໃນການທີ່ຖືກຊ່ວຍກູ້.
5. ແບ່ງທ້ອງຮຽນອອກເປັນໝວດ ແລ້ວກໍຢາຍຄຳຖາມໃຫ້ແຕ່ລະໝວດ. ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍໃຫ້ນຳຄຳຕອບມາໂດຍຜູ້ຕ່າງໜ້າຈະເປັນຜູ້ຕອບຜູ້ດຽວ

ໝູນໃຈໃນການຮັບໃຊ້:

6. ນຳພານັກຮຽນໃຫ້ເຂົ້າໃຈແລະຮັບເອົາຂ່າວປະເສີດຂອງໂປໂລ ທີ່ເປັນຂ່າວປະເສີດສຳລັບທຸກຄົນ. ແນະນຳໃຫ້ຮູ້ເຖິງບຸນຄຸນທີ່ພຣະເຢຊູຊົງສົ່ງພຣະຊົນເທິງໄມ້ກາງແຂນເພື່ອພວກເຮົາ. (ລູກາ 23:33-46) ບອກໃຫ້ທຸກຄົນເຂົ້າໃຈວ່າ ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ມີແຜນການຫຍັງຊ່ວຍພຣະເຈົ້າ ແຕ່ພຣະອົງຊົງມີແຜນການເພື່ອພວກເຮົາຕ່າງໆທາກ. ພຣະອົງຊົງສະເດັດລົງມາຊ່ວຍພວກເຮົາ. ຍ້ອນຄວາມຮັກ.
7. ອະທິຖານເພື່ອຄວາມຈິງຂອງຂ່າວປະເສີດ

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 2

ຂ່າວປະເສີດເຮັດໃຫ້ມີຄວາມແຕກຕ່າງ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຄາລາເຕັງ 1:11-24

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ຄາລາເຕັງ 1:11-24

ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້: ປະສົບການຂອງໂປໂລກັບພຣະເຢຊູໄດ້ນຳພາເພິ່ນໃຫ້ເຫັນຊີວິດທີ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງ

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ມີທາງໃດແດ່ທີ່ພວກເຮົາຈະສຶກສາໃນປະສົບການຂອງຊີວິດ ເພື່ອຈະໄດ້ເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອນຳພາການເລືອກ ວ່າຈະສຶກສາໃນປະສົບການຂອງຊີວິດດີກວ່າເພື່ອຈະໄດ້ເຫັນຊີວິດທີ່ແຕກຕ່າງໂດຍຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຢຊູ

ແຜນການສິດສອນ

ແນະນຳເຂົ້າກັບຊີວິດຈິງ

1. ຈົ່ງຂຽນຄຳວ່າທ້າທາຍຕົວໃຫຍ່ “ທ້າທາຍ” ເມື່ອເຫັນຄຳເວົ້າຢ່າງນີ້ແລ້ວ ພວກເຮົາຈະຄິດຢ່າງໃດ? ຕໍ່ໄປ ການກະທຳທີ່ທ້າທາຍແມ່ນເຮັດຢ່າງໃດ? ໃຫ້ນັກຮຽນອະທິບາຍ ແລະແລ້ວຄຣູຈະເປັນຜູ້ເພີ່ມເຕີມ. ຫລັງຈາກນັ້ນກໍໃຫ້ຫັນໄປເບິ່ງໃນເຈ້ງບົດຮຽນ.

ນຳພາສຶກສາພຣະຄຳພີ

2. ເອີ້ນໃຫ້ໃຜຜູ້ນຶ່ງອ່ານພຣະຄຳພີ ຄາລາເຕັງ 1:11-12 ໃນຂະນະທີ່ທຸກຄົນກຳລັງຟັງຢູ່ນັ້ນຄຣູຈະບອກວ່າ ແມ່ນອອກມາຈາກສ່ວນນຶ່ງຂອງຄຳເທສນາຂອງໂປໂລ. ຂ່າວປະເສີດເປັນມາຢ່າງໃດ ຄຣິສຕຽນຈະສາມາດເວົ້າໄດ້ເໝືອນດັ່ງໂປໂລ. ມາຈາກພຣະເຈົ້າ ຢູ່ໃນຈິດໃຈ ແລະຢູ່ໃນຊີວິດບໍ່ທີ່ເຊື່ອທຸກຄົນ. ໂປໂລມີປະສົບການຄື: (1)ມີແຕ່ພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດປ່ຽນແປງລາວໄດ້. (2)ສິ່ງທີ່ຍັງຍືນການເປັນຄຣິສຕຽນຄືການສະແດງອອກຂອງຊີວິດ (3)ຊີວິດຄຣິສຕຽນເປັນຊີວິດທີ່ແທ້ຈິງ.
3. ຄຣູຈະອະທິບາຍວ່າກ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າຈະເອີ້ນເປັນຢ່າງໃດ? ກ່ອນພຣະເຈົ້າຮຽກເອີ້ນ (1:13-16) ຊື່ໃຫ້ເຫັນ 4 ຈຸດທີ່ໂປໂລຖືກເອີ້ນ:(1)ຄຳຮຽກເອີ້ນແມ່ນມາຈາກພຣະເຈົ້າ (2)ການຮຽກເອີ້ນແມ່ນໂດຍພຣະຄຸນ (3)ການຮຽກເອີ້ນແມ່ນຕັ້ງແຕ່ເລີ້ມຢູ່ໃນຄັນຂອງມານດາ(ແມ່) (4)ການຮຽກເອີ້ນແມ່ນເນັ້ນ

ໃສ່ຈຸດສະເພາະ. ຄຽງຈະອະທິບາຍເຖິງການຮຽກເອີ້ນ ຈາກພຣະຄັມພິເດີມເຊັ່ນ: ໂມເຊ ປະຖົມມະ
ການ 3:1-4:17; ເອຊາຢາ ບົດທີ 6; ເຢເຣມີຢາ 1:1-10.

4. ເຊີນອີກຄົນນຶ່ງອ່ານ 1:16-24 (ຖ້າມີແຜນທີ່ກໍໃຫ້ນໍາແຜນທີ່ມາກາງໃຫ້ນັກຮຽນເຫັນ.) ຖ້າບໍ່ມີກໍໃຫ້
ແຕ້ມຮູບກໍໄດ້.(ອາຣາເບັງ, ດາມາເຊ, ເຢຣູຊາເລັມ, ຊີເຣັງ ແລະຊີລີເຊັຍ) ຫລັງຈາກຖືກຮຽກເອີ້ນ
ແລ້ວ, ຫລືວ່າຫລັງຈາກໄດ້ຮັບການປ່ຽນແປງແລ້ວເພິ່ນກໍອອກເດີນທາງທັນທີ. ເປັນຫຍັງຈຶ່ງອອກ
ເດີນທາງໂດຍໄວແທ້. ເພິ່ນເປັນຫ່ວງຄຣິສຕຽນເມືອງຄາລາເຕັງຫລາຍ.
 - ມີຜູ້ສອນຈອມປອມ, ກ່າວບົດເບືອນຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຈົ້າ
 - ພວກເຂົາກ່າວຫາໂປໂລໄປເຢຣູຊາເລັມເພື່ອໄປໂຄສະນາຂວນເຊື້ອ.
 - ພວກເຂົາກ່າວຫາວ່າໂປໂລບົດເບືອນຂ່າວປະເສີດ, ເວົ້າເອົາດີແຕ່ຕົວເອງ

ໝູນໃຈໃນການນໍາໃຊ້:

5. ຫັນມາຫາຂໍ້ທີ 24. ພວກເຂົາສອນກັນວ່າ ເມື່ອກ່ອນເຂົາຂົ່ມເຫັງພວກເຮົາ ບັດນີ້ເຂົາປະກາດເຮືອງ
ຂອງພຣະເຈົ້າ. ລອງຖາມຕົວເອງເບິ່ງວ່າຕົວເຮົາເອງເຄຢູ່ໃນຖານະໃດ.
6. ນໍາພາຫ້ອງຮຽນຕອບຄໍາຖາມ 1,2 ແລະ 5 ໃນເຈ້ງບົດຮຽນ.
7. ສໍາລັບ 3 ແລະ 4 ອ່ານຄໍາຖາມ ແຕ່ຄໍາຕອບໃຫ້ເປັນຄວາມລັບຂອງແຕ່ລະຄົນ.
8. ອ້ອນວອນອະທິຖານເພື່ອຈະຕຽມຕົວເຂົ້ານະມັສການ

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພົມມະຈັນ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ
ບົດຮຽນທີ 3
ຮ່ວມກັນເພາະເຫັນແກ່ຂ່າວປະເສີດ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຄາລາເຕັງ 2:1-10

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ຄາລາເຕັງ 2:1-10

ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້: ເມື່ອພວກເຮົາຫາກຖືກເອີ້ນວ່າເປັນຄຣິສຕຽນແລ້ວ, ໂດຍຂ່າວປະເສີດບໍ່ແມ່ນ ຍ້ອນຮີດຄອງປະເພນີ, ພວກເຮົາກໍເຂົ້າມາຢູ່ໃນຈຸດດຽວກັນ ຄືຊີວິດແລະການ ຮັບໃຊ້.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ຕ້ອງເຮັດຢ່າງໃດ ພວກເຮົາທຸກໆຄົນຈຶ່ງຈະເຂົ້າໃຈຊຶ່ງກັນແລະກັນໄດ້?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະສອນໃຫ້ເຫັນຈຸດສຳຄັນຂອງໂປໂລ, ບາຣະນາບາ, ແລະຕີໂຕ ກັບ ພວກຜູ້ນຳທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ ໃຫ້ເຫັນພຣະຄຳພີເປັນຈຸດສູນ ກາງ ແລະໃຫ້ເຂົ້າມາຫາກັນ.

ແຜນການສິດສອນ

ແນະນຳເຂົ້າກັບຊີວິດຈິງ:

1. ຈິ່ງນຳ ແກ້ວທີ່ມີຝາປິດ ຊຶ່ງໃນແກ້ວນັ້ນມີນ້ຳແລະນ້ຳມັນສຳລັບຄົວກິນ ປິດໃຫ້ແໜ້ນ. ເລີ່ມຕົ້ນທ້ອງ ຮຽນດ້ວຍການສເນີໃຫ້ທຸກຄົນເຫັນ. ສັ່ນແກ້ວນັ້ນ ແລ້ວກໍປະໄວ້. ເມື່ອນ້ຳມັນກັບນ້ຳແຍກອອກຈາກ ກັນແລ້ວ ໃຫ້ຄຣູເລີ່ມອະທິບາຍທັນທີ. ຄົນຢິວແລະຄົນຕ່າງຊາດໃນຄາວກ່ອນກໍເປັນຢ່າງນີ້ແຫລະ. ແລ້ວກໍໃຫ້ທັນເຂົ້າມາຫາ ບົດຮຽນໃນວັນນີ້

ນຳພາສຶກສາພຣະຄຳພີ

2. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ຄາລາເຕັງ 2:1-6 ເວລາອ່ານແລ້ວ ຄຣູຈະຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ມີ 3 ຄຳຖາມ ໂດຍອີງໃສ່ ເຈັ້ງບົດຮຽນ.
3. ຊ່ວຍໃຫ້ນັກຮຽນເຂົ້າໃຈໃນພຣະຄຳພີ ເຖິງການເດີນທາງໄປເຢຣູຊາເລັມ, ໃນນີ້ການເດີນທາງຂອງ ໂປໂລກໍມີຄວາມໝາຍຢູ່ສາມຈຸດດ້ວຍກັນ. ຖາມແຕ່ລະຂໍ້ແລະແລ້ວກໍໃຫ້ໂອກາດນັກຮຽນໃຫ້ຄວາມ ຄິດເຫັນແຕ່ລະຂໍ້.

4. ຊ່ວຍໃຫ້ນັກຮຽນເຂົ້າໃຈແຕ່ລະພວກທີ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ. ພວກຕ່າງຊາດ, ພວກຍິວ, (ພວກຍິວທີ່ຮັບພິທີຕັດ, ພວກທີ່ຖືຮະບຽບເຣື່ອງການກິນ) ໂປໂລແລະພວກເປັນຫລັກຂອງຄຣິສຕະຈັກໃນເຢຣູຊາເລັມ. ໂປໂລກ່າວວ່າຄວາມພົ້ນບໍ່ໄດ້ມາຈາກພິທີຫລືກິດເກນຕ່າງໆ ແຕ່ມາດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ.
5. ອ່ານຄາລາເຕັງ 2:7-10 ຫລັງຈາກທີ່ນັກຮຽນຟັງແລ້ວ ຄຽຈະເພີ່ມເຕີມ ແລະຈະກ່າວໄປເຖິງ ກິຈການບົດທີ 15. ແລະແລ້ວຄຽກໍຈະອະທິບາຍເຖິງສາມຢ່າງ ໃນຜົນຂອງການເດີນທາງຂອງໂປໂລ. ອາດຈະອະທິບາຍໄປເຖິງຄຳວ່າ “ຈິ່ງຮະນິກເຖິງຄົນທຸກ”
6. ຄຽຈະຖາມນັກຮຽນດ້ວຍຄຳຖາມທີ່ວ່າ:
 - (1) ພວກເຮົາເຄີຍໄດ້ວາງແຜນອັນໃດອັນນຶ່ງ ແຕ່ກໍລົ້ມເຫລວ ເພາະຂາດການຮ່ວມມື ບໍ່?
 - (2) ພວກເຮົາເຫັນຕົວຢ່າງທີ່ດີໃນບົດຮຽນນີ້ບໍ່ ໃນການເຮັດວຽກເປັນທີມ?
 - (3) ແມ່ນຫຍັງຄືຈຸດດີ ໃນການເຮັດວຽກຮ່ວມກັບຄົນອື່ນ?
 - (4) ແມ່ນໃຜເປັນຜູ້ໃຫ້ບົດຮຽນແກ່ພວກເຮົາໃນວັນນີ້?
7. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ຄາລາເຕັງ 2:10 ອີກເທື່ອນຶ່ງ.
 - (ກ) ເມື່ອເວລາເວົ້າເຖິງຄົນທຸກໃນຄຣິສຕະຈັກກໍມັກຈະມີບັນຫາເພາະວ່າຄົນທຸກມີຫລາຍ ຕ້ອງໄດ້ຮະມັດຮະວັງຢ່າໃຫ້ແຕະຕ້ອງໃຜຜູ້ນຶ່ງເປັນເດັດຂາດ.
 - (ຂ) ເມື່ອມີຄົນນຶ່ງ ໂທຣະສັບມາຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກທ່ານໆ ກໍຮີບອອກໄປຊ່ວຍເຫລືອເຂົາທັນທີ (ໄປຊື້ຂອງທີ່ຕລາດ). ອາທິດຕໍ່ມາທ່ານກໍໄດ້ຮັບໂທຣະສັບຈາກຄົນເກົ່າໃຫ້ໄປຊື້ຂອງທີ່ຕລາດໃຫ້ເຂົາອີກ, ທ່ານຈະແກ້ໄຂຢ່າງໃດໃນກໍຣະນີນີ້.

ໝູນໃຈໃນການນຳໃຊ້

8. ໝູນໃຈ ແລະນຳພານັກຮຽນຕອບ 5 ຄຳຖາມໃນເຈ້ງບົດຮຽນຮ່ວມກັນ
9. ມີຫລາຍຄຣິສຕະຈັກທີ່ບໍ່ເຂົ້າໃຈກັນ ຕ້ອງແຕກແຍກກັນກໍມີ ຈິ່ງຮະວັງໃຫ້ຫລາຍໆ. ນຳພາອ້ອນວອນອະທິຖານ.

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຽສອນ

ບົດຮຽນທີ 4

ການເປັນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:

ຄາລາເຕັງ 2:11-21

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:

ຄາລາເຕັງ 2:11-21

ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:

ແນ່ນອນໃນເມື່ອຮັບເອົາຂ່າວປະເສີດມາໃນຊີວິດແລ້ວ ຍ່ອມມີການປ່ຽນແປງໃນຄວາມສັມພັນກັບສັງຄົມ, ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຍອມຮັບເອົາທຸກໆຄົນຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຍ້ອມຮັບ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:

ພວກເຮົາຈະເຮັດແນວໃດເພື່ອຈະທຳລາຍກຳແພງກົດກັນ ພວກເຮົາກັບຄຣິສະຕຽນຄົນອື່ນທີ່ແຕກຕ່າງກັບພວກເຮົາຫລາຍໆວິທີການ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:

ເພື່ອຊອກຫາໆທີ່ຈະໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເປີດໃຈກວ້າງອອກຮັບເອົາທຸກໆຄົນທີ່ເປັນຄົນເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ.

ຫນ້າທີ່ສຳຄັນຂອງຄຣິສຕຽນທຸກຄົນໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ

- ຍືນຍັນວ່າພຣະຄຳພີເປັນພະລັງອຳນາດທີ່ຈະຊີ້ນຳພາໃນຊີວິດ ແລະການຮັບໃຊ້
- ເສີມສ້າງຕົວເອງໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະໃຫ້ຄວາມເຊື່ອມີຊີວິດຊີວາ.

ບົດນຳ

ຄົນຍິ່ວໄດ້ຖືກເລືອກແລະແຍກໄວ້ຕ່າງຫາກໃນພຣະຄຳພີເດີມ ເປັນຊົນຊາດເພື່ອຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ. ພວກເຂົາພາກັນນັບຖືພຣະເຈົ້າແຕ່ອົງດຽວເວລານະມັສການ ແຕ່ເຫັນວ່າພວກເຂົາຢູ່ໃນຖ້າມກາງຄົນທັງຫລາຍຜູ້ນັບຖືພຣະຕ່າງໆແລະກໍຍັງກຽດຊັງພວກເຂົາດ້ວຍ. ພວກຍິ່ວມີບັນຫາເພາະເປັນຄົນແຕກຕ່າງກັບຊົນຊາດອື່ນ. ຫລາຍໆເທື່ອພວກເຂົາກໍຍອມຈຳນົນກັບໄປນັບຖືພຣະຕາມປະເທດເພື່ອນບ້ານ ໂດຍປະລະພຣະເຢໂຮວາ. ໃນທີ່ສຸດພວກເຂົາໄດ້ລືມໄປແລ້ວວ່າຕົນເອງເປັນຊາດມະຫາປະໂລທິດແຕ່ເລີ້ມຕົ້ນມາຊຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ພຣະເຈົ້າລົງໂທດໂດຍປະໃຫ້ປະເທດອື່ນມາຍຶດເອົາແຜ່ນດິນ ແລະຈັບເອົາພວກເຂົາເປັນຊະເລີຍຈາກປະເທດອິສຣາເອັນ ແລະປະເທດຢູດາ. ຫລັງຈາກນັ້ນເປັນເວລາຫລາຍສິບປີພວກເຂົາໄດ້ຖືກນຳກັບຄືນບ້ານເກີດເມືອງນອນໂດຍການນຳພາຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມເອັຊຣາ.

ໃນສັມຍຂອງພຣະຄຳພີໃໝ່, ພວກຍິ່ວທີ່ເປັນຄົນເກົ່າແກ່ນັ້ນກໍບໍ່ຢາກຄົບຄ້າສະມາຄົມກັບຄົນນອກ

ຊາດ. ເປັນໜ້າເສົ້າໃຈນິສັຍດັ່ງກ່າວນີ້ກໍໄດ້ເອົາໃຊ້ໃນຄຣິສຕະຈັກໃນສັມພຣະຄັມພິໃໝ່. ເປໂຕໄດ້ປະສົບການກັບການຮຽນເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ ເພື່ອໃຫ້ເປັນພາຊະນະເພື່ອຈະເຊື່ອມສາຍສັມພັນລະຫວ່າງຄົນຍິວ ແລະຄົນຕ່າງຊາດ ແລະເພື່ອທຳລາຍກຳແພງນີ້ໃຫ້ສິ້ນສຸດລົງ.

ໃນບົດຮຽນພວກເຮົາຈະໄດ້ເຫັນວ່າ ເປໂຕຍັງໄດ້ເວົ້າເຖິງການລັງກຽດກັນແລະກັນລະຫວ່າງພວກຍິວ ແລະພວກຕ່າງຊາດ. ເປໂຕ ໄດ້ກ່າວໃນບົດ 2 ວ່າ ຍັງມີຜູ້ນຳຄຣິສຕຽນບາງຄົນບໍ່ຍອມເຂົ້າຮ່ວມກັບຄົນຕ່າງຊາດເພາະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຮັບພິທີຕັດ ຈິ່ງເປັນເຫດໃຫ້ ເປໂຕ ໃຊ້ຄຳເວົ້າແຂງຕ້ອງຕິພວກຜູ້ນຳບາງຄົນນີ້ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຍອມຮັບເອົາຄຳສອນຂອງພວກສາສນາຍິວ ທີ່ສອນວ່າຕ້ອງເຮັດຕາມກົດບັນຍັດນັ້ນພຣະເຈົ້າຈິ່ງຊອບພຣະທັຍ.

ແນະນຳການສອນ

1. ຖ້າວ່າໃນຫ້ອງຂອງທ່ານມີຫລາຍກວ່າ 12 ຄົນ ໃຫ້ແບ່ງເປັນສອງກຸ່ມ. ແຕ່ຖ້າວ່າບໍ່ໃຫ້ເກີນ 8 ຄົນໃນຫ້ອງ. ໃຫ້ບອກສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນວ່າພວກເຂົາເຈົ້າມີເວລາທຳນາທິຂຽນເຖິງລັກສະນະບຸຄລິກຂອງພໍ່ແມ່ທີ່ຢູ່ເມືອງດຽວກັນ. ຫລັງຈາກທຳນາທິແລ້ວໃຫ້ທຸກຄົນມີໂອກາດແບ່ງບັນສິ່ງທີ່ຕົນເອງໄດ້ຂຽນຂຶ້ນນັ້ນເຖິງ.
 - ທ່ານໄດ້ຂຽນບາງຢ່າງຄ້າຍຄືກັບຄົນອື່ນຂຽນຫລືບໍ່?
 - ການເຮັດຢ່າງນີ້ສອນທ່ານຫຍັງແດ່ເຖິງການເປັນປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ?ກ່າວວ່າ: ພວກເຮົາມັກເບິ່ງແຕ່ສິ່ງແຕກຕ່າງຈາກຄົນອື່ນ. ແຕ່ໃນເມື່ອພວກເຮົາຢຸດຄິດຢ່າງນັ້ນ ພວກເຮົາເຫັນວ່າ ທຸກໆຄົນມີສິ່ງຄ້າຍຄືກັນກັບຜູ້ເຊື່ອຄົນອື່ນໆ.
2. ຖາມວ່າ: ມີກຳແພງອັນໃດເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດສ້າງຄວາມສັມພັນກັບຄົນອື່ນໄດ້? ຖ້າມີຄົນໃດຕອບຂໍໃຫ້ຈົດໃສ່ກະດານ ຫລືເຈ້ງແຜ່ນໃຫຍ່. ໃຫ້ເລືອກຄຳຕອບສາມຂໍ້. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນພາກັນຊອກຫາຄຳຕອບຕໍ່ຄຳຖາມເຫລົ່ານັ້ນນຳກັນ. ກ່າວວ່າສິ່ງພວກເຮົາພາກັນເຮັດຢູ່ນີ້ແມ່ນການໝູນໃຈຈາກອາຈານໂປໂລ ເພື່ອໃຫ້ທຳລາຍກຳແພງແຫ່ງຄວາມກົດກັນນັ້ນລົງ.
3. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຄົນໃດຄົນໜຶ່ງອ່ານ ຄາລາເຕັງ 2:11-13 ຂໍໃຫ້ສະມາຊິກເອົາໃຈໃສ່ຟັງຄົນອ່ານຢູ່ນັ້ນ ເພື່ອຈະເອົາມາສົນທະນາເຖິງປະວັດເບື້ອງຫລັງທີ່ເວົ້າເຖິງຄຳສອນ ແລະການປະຕິບັດຂອງເປໂຕ. ທ່ານຄິດວ່າແນວໃດ ໃນເມື່ອອາຈານໂປໂລກ່າວວ່າເປໂຕ ເປັນຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄິດ?
4. ໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າການທີ່ເປໂຕເປັນຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄິດນັ້ນບໍ່ໄດ້ແຕກຕ່າງຫຍັງກັບສັມພຣະຈຸບັນນີ້. ເຮືອງດັ່ງກ່າວນີ້ອາດເກີດຂຶ້ນກັບຄຣິສະຕຽນເຮົາ ຈະເປັນໃຜກໍຕາມ.
5. ອ່ານ ຄາລາເຕັງ 2:14-21 ໃນຂະນະທີ່ສະມາຊິກກຳລັງຟັງຄຳກ່າວຂອງອາຈານໂປໂລຢູ່ ໃຫ້ຄົນຂຽນຄຳເຫັນລົງເປັນສອງກຸ່ມໃສ່ກະດານ ຫລືເຈ້ງ:

ທ່ານໄດ້ຫຍັງແດ່

- ເດັກໜ້າຮັກ
- ຣິດໃໝ່
- ໄດ້ຂຶ້ນຊັ້ນໃນບ່ອນເຮັດວຽກ
- ເຮັດສວນ

ແມ່ນຫຍັງທ່ານຕ້ອງເຮັດ

6. ໝາຍເຫດ ສິ່ງທີ່ກ່າວມານີ້ເປັນບັນຫາທີ່ຄຣິສຕະຈັກເມືອງຄາລາເຕັງ ເພາະພວກເຂົາໄດ້ຍອມຟັງຄຳສອນປອມ. ໃຫ້ທ່ານກັບໄປສຶກສາພາກທີນຶ່ງ. ໃຫ້ຖາມວ່າ:

- ເປັນຫຍັງອາຈານໂປໂລຈຶ່ງຂຽນຈົດໝາຍສະບັບນີ້ໄປໝູນໃຈຄຣິສຕະຕຽນເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ຍອມຕິດຕາມຄຳສອນປອມ?
- ຕາມປະວັດເບື້ອງຫລັງຂອງອາຈານໂປ ທ່ານມີສິດທິອັນໃດທີ່ຈະກ່າວສອນເຖິງເຮືອງຂ່າວປະເສີດປອມນີ້?
- ຖ້າທ່ານຢູ່ໃນສະພາບເປໂຕ, ພວກເຮົາສ້າງກຳແພງກັນລະຫວ່າງຕົວເຮົາເອງແລະຄົນອື່ນ, ຖ້າເຮັດຢ່າງນັ້ນພວກເຮົາກໍປະກາດຂ່າວປະເສີດປອມເໝືອນກັນແມ່ນບໍ່? ເປັນດ້ວຍເຫດໃດຈຶ່ງເປັນດັ່ງນັ້ນ?

7. ນຳພາສະມາຊິກໃນຫ້ອງໃຫ້ຍົກເອົາຕົວຢ່າງຄວາມແຕກແຍກທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຄຣິສຕະຈັກທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຍິນ ໄດ້ປະສົບມາໃນຊີວິດຕໍ່ຄົນອື່ນຟັງ. ທ້າທາຍໃຫ້ສະມາຊິກເຮັດອັນໃດອັນນຶ່ງຂຶ້ນໃນອາທິດຈະມານີ້ເພື່ອທຳລາຍກຳແພງແຫ່ງຄວາມກົດກັນລົງ.

ດຣ. ບູນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 5

ຄວາມເຊື່ອສຸດຂີດ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:

ຄາລາເຕັງ 3:1-18, 26-29

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:

ຄາລາເຕັງ 3:1-29

ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:

ຄວາມເຊື່ອເປັນສິ່ງດຽວທີ່ພວກເຮົາສາມາດຮັບເອົາພຣະຄູນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຖືກຕ້ອງກັບພຣະອົງໄດ້ຢ່າງສິ້ນສຸດ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:

ພວກເຮົາຈະເອົາສິ່ງໃດເຂົ້າມາເພີ່ມນອກເໜືອຄວາມເຊື່ອເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາຖືກຕ້ອງກັບພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:

ເມື່ອກັບຄືນໄປສຶກສາເຖິງເຫດຜົນຕົ້ນຕໍທີ່ອາຈານໂປໂລໄດ້ຍົກຂຶ້ນມາວ່າ ຄວາມເຊື່ອເທົ່ານັ້ນທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຖືກຕ້ອງກັບພຣະເຈົ້າໄດ້ ແລະບອກວ່າສິ່ງນັ້ນແທລະມີຄວາມໝາຍອັນແທ້ຈິງໃນຊີວິດ.

ໜ້າທີ່ສຳຄັນຂອງຄຣິສຕຽນທຸກຄົນໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ

- ຍືນຍັນວ່າພຣະຄຳພີເປັນພະລັງອຳນາດທີ່ຈະຊີ້ນຳພາໃນຊີວິດ ແລະການຮັບໃຊ້
- ເສີມສ້າງຕົວເອງໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະໃຫ້ຄວາມເຊື່ອມີຊີວິດຊີວາ.

ບົດນຳ

ຫລັງຈາກໄດ້ສົນທະນາກັບຄຣິສະຕຽນທີ່ເມືອງຄາລາເຕັງເຖິງປະສົບການທີ່ອາຈານໂປໂລໄດ້ຮຽນຮູ້ໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມເຖິງການຖືສິນພິທີຕັດນັ້ນຢູ່ໃນສອງບົດທີ່ແລ້ວໄປ. ອາຈານໂປໂລໄດ້ຫວນກັບຄືນມາເວົ້າເຖິງບັນຫາທີ່ເມືອງນີ້ປະເຊີນຢູ່. ເພິ່ນໄດ້ຮ້ອງຂໍໃຫ້ພວກເຂົາພິຈາລະນາເຖິງສິ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮຽນຮູ້ ໄດ້ຮັບຄືໃຫ້ພວກເຂົາກັບຄືນໄປຫາການເປັນຄົນສິນທັມດ້ວຍຄວາມເຊື່ອແຕ່ເທົ່ານັ້ນ, ບໍ່ແມ່ນຟັງຄຳສອນຂອງພວກສອນປອມຄືພວກຢູດາຍ ທີ່ສອນວ່າຕ້ອງປະຕິບັດຕາມພຣະບັດຍັດຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າ ຊອບພຣະທັຍ ແລະກາຍເປັນຄົນສິນທັມໄດ້. ອາຈານໂປໂລແປກໃຈ ຈຶ່ງຖາມພວກເຂົາວ່າ ເປັນດ້ວຍເຫດໃດພວກເຂົາຈຶ່ງສົນໃຈກັບສິ່ງທີ່ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຍິນ ແລະປະລະສິ່ງທີ່ອາຈານໂປໂລສອນພວກເຂົາແລ້ວແຕ່ຫົວຫີມາ?

ຖ້າຄຣິສະຕຽນໃນເມືອງຄາລາເຕັງຟັງຄຳສອນປອມຈາກພວກຢູດາຍກໍເໝືອນວ່າພວກເຂົາໄດ້ຍ້າຍ

ກັບຄືນ ຫລືຖອຍຫລັງຈາກເສຣີກັບໄປເປັນຂ້າທາດອີກ, ຈາກການເປັນຄົນອາວຸໂສ ກັບໄປເປັນເໝືອນເດັກນ້ອຍອີກ, ກັບຈາກການເປັນບຸດ ແລະກາຍເປັນຄົນໃຊ້. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ ອາຈານໂປໂລໄດ້ເຕືອນພວກເຂົາວ່າໃນເມື່ອມາເປັນຄົນສະຕຽນ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບອົງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໃນຊີວິດ ແລະພຣະວິນຍານນັ້ນຈະເປັນຜູ້ນຳພາບໍ່ໃຫ້ເຮັດຄວາມຜິດບາບເໝືອນຊີວິດກ່ອນນັ້ນ.

ຫລັງຈາກອາຈານໂປໂລຮ້ອງຂໍ ເພິ່ນໄດ້ເຕືອນຄົນສະຕຽນເຖິງຈຸດປະສົງຂອງພຣະຄັມພິເດີມເຖິງກົດບັດຍັດ. ໃນຕອນນີ້ ເພິ່ນໄດ້ຍົກເອົາພຣະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ອັບຣາຮາມ. ເພິ່ນຍັງກ່າວຕໍ່ໄປອີກວ່າ ກົດບັນຍັດຂອງໂມເຊກໍມີຂຶ້ນຫລັງຈາກອັບຣາຮາມ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ບັນລຸຜົນ, ຕໍ່ມາພຣະສັນຍາທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ພື້ນນັ້ນແມ່ນຜ່ານທາງພຣະຄຣິດ ຊຶ່ງເປັນການກະທຳທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັນຍາຕໍ່ອັບຣາຮາມ ແລະຕໍ່ບັນຍັດຂອງໂມເຊ. ໃນເມື່ອອາຈານໂປໂລໄດ້ຂຽນເຖິງຄົນສະຕຽນເມືອງຄາລາເຕັງໃນ ບົດ 3:24, “ເພາະສະນັ້ນ ພຣະບັດຍັດຈຶ່ງປົກຄອງນຳພາພວກເຮົາໄປຈົນເຖິງພຣະຄຣິດສະເດັດມາ.”

ແນະນຳການສອນ

1. ຖາມສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນເບິ່ງວ່າພວກເຂົາໄດ້ເຮັດຢ່າງໃດຕໍ່ຄຳຖາມທີ່ທ້າທາຍໃນບົດຮຽນທີ 4. ແນະນຳໃຫ້ຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງຍົກເອົາຄຳທ້າທາຍຂຶ້ນມາເວົ້າ ຫລືສົນທະນາກັນ. ໝາຍເຫດ. ໃຫ້ບອກວ່າບົດຮຽນນີ້ໄດ້ສືບຕໍ່ຈາກບົດທີ 4 ທີ່ເວົ້າເຖິງການເປັນຄົນຊອບທັມດ້ວຍອາສັຍຄວາມເຊື່ອແຕ່ຢ່າງດຽວ.
2. ຖາມວ່າ:
 - ເວລາທ່ານເປັນເດັກທ່ານມີຄວາມຄິດຢ່າງໃດໃນເລື່ອງທີ່ວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ປ່ຽນແປງ?
 - ແມ່ນຫຍັງເຮັດໃຫ້ຄົນເຮົາຫວນຄິດອີກເຖິງຫລັກຄວາມເຊື່ອຖືຂອງພວກເຮົາ?
3. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ສະມາຊິກຄົນນຶ່ງອ່ານ ຄາລາເຕັງ 3:1-5, ເອີ້ນໃຫ້ຄົນສັມກ່າວເຖິງການທີ່ອາຈານໂປໂລແປກໃຈເພາະຄົນສະຕຽນໃນເມືອງນີ້ໄດ້ປ່ຽນແປງຈາກຫລັກຄວາມເຊື່ອໃນອົງພຣະຄຣິດ. ໃຫ້ຄົນອະທິບາຍເຖິງຄຳເວົ້າ “ສະກົດດວງຈິດ” ໃນຂໍ້ນຶ່ງ ທີ່ຄົນສະຕຽນໄດ້ຖືກສະກົດຈິດຈາກພວກຢູດາຍຊຶ່ງນຳພາພວກເຂົາໃຫ້ຫລົງໄປ.
4. ແບ່ງຫ້ອງຮຽນເປັນສາມກຸ່ມ ແຕ່ລະກຸ່ມບໍ່ໃຫ້ເກີນ 6 ຄົນ. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມເອົາເລື່ອງນີ້ແຕ່ງເປັນບົດລະຄອນສະແດງໃຫ້ຄົນອື່ນເບິ່ງ ເພື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈເພີ່ມເຖິງການຖືກຫລອກລວງໃຫ້ຫລົງໄປ ອາດຈະຖືກພວກເຮົາກໍໄດ້ຖ້າບໍ່ລະວັງ.
5. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ບົດ 3:6-18. ກ່າວວ່າໃນຂໍ້ເຫລົ່ານີ້ ພຣະເຈົ້າມີພຣະປະສົງແຕ່ຫົວທີໃຫ້ພວກເຮົາອາສັຍຄວາມເຊື່ອ ບໍ່ແມ່ນການເຮັດຕາມບັດຍັດໃດໆເລີຍ. ອາຈານໂປໂລໄດ້ຍົກເອົາບົດຮຽນ

ຈາກພຣະຄັມພິເດີມເຮືອງພວກອິສຣາເອັນຢູ່ໃຕ້ພຣະບັນຍັດ, ແຕ່ພຣະເຈົ້າ ຕ້ອງການໃຫ້ເຊື່ອຟັງ.
ດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມເຊື່ອເຮັດໃຫ້ພຣະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ອັບຣາຮາມໃນພຣະຄັມພິເດີມສໍາເຣັດລົງ.

6. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກເຮັດເປັນກຸ່ມ ໂດຍໃຊ້ພຣະທັມຄາລາເຕັງ 3:6-18 ແລະຊອກໂອກາດສອນສິ່ງທີ່
ຕົນເອງໄດ້ຮຽນນັ້ນຕໍ່ຄົນໃດຄົນໜຶ່ງໃນຄຣິສຕະຈັກ.
7. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ສະມາຊິກອ່ານ ຄາລາເຕັງ 3:26-29. ສິ່ງເກດເບິ່ງວ່າມີໃຜໃຊ້ແວ່ນຕາ ແລະຮ້ອງຂໍໃຫ້
ຄົນນັ້ນແບ່ງປັນປະສົບການຄັ້ງທໍາອິດເວລາເຂົາເຈົ້າໄດ້ລອງໃສ່ແວ່ນ ພວກເຂົາມີຄວາມຮູ້ສຶກຢ່າງ
ໃດ? ເພາະຄວາມຮູ້ສຶກຢ່າງນັ້ນກໍເໝືອນກັບຄໍາສອນຂອງອາຈານໂປໂລກ່າວໃນບົດນີ້.
8. ນໍາພາອ້ອນວອນບົດ.

ດຣ. ບູນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 6

ມີເສຣີພາບໃນການເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:

ຄາລາເຕັງ 4:1-10; 5:1

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:

ຄາລາເຕັງ 4:1-5:1

ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:

ໃນເມື່ອພວກເຮົາເຂົ້າມາຫາພຣະເຈົ້າທາງຄວາມເຊື່ອ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີເສຣີຈາກສິ່ງຕ່າງໆທີ່ຈຳເປັນດຶງພວກເຮົາໄວ້ ແລະມີຊີວິດໃນຖານະເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງເສຣີໄດ້.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:

ພວກເຮົາຮັບເອົາເສຣີພາບຈາກພຣະເຈົ້າໃນສະພາບຢ່າງໃດເພື່ອໃຫ້ມີຊີວິດສົມບູນໃນຖະນະເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:

ອາຈານໂປໂລໄດ້ເຕືອນຄຣິສະຕຽນເມືອງຄາລາເຕັງເຖິງເສຣີພາບໃນພຣະຄຣິດ ແລະບອກພວກເຂົາໃຫ້ຍິດຖືເອົາໄວ້ໃຫ້ດີເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີສິ່ງໃດທັບມ້າງເສຣີພາບນັ້ນໄດ້.

ໜ້າທີ່ສຳຄັນຂອງຄຣິສະຕຽນທຸກຄົນໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ

- ຍືນຍັນວ່າພຣະຄຳພີເປັນພະລັງອຳນາດທີ່ຈະຊີ້ນຳພາໃນຊີວິດ ແລະການຮັບໃຊ້
- ເສີມສ້າງຕົວເອງໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະໃຫ້ຄວາມເຊື່ອມີຊີວິດຊີວາ.

ບົດນຳ

ຄາລາເຕັງ ບົດ 4 ຍັງສືບຕໍ່ຄວາມຄິດຢ່າງດຽວກັນຈາກບົດ 3. ພຣະຄຳພີພາສາອັງກິດມີຂໍ້ແບ່ງຫລັງຈາກອາຈານໂປໂລໄດ້ຂຽນຂຶ້ນໃນຫລາຍສັດຕະວັດຕໍ່ມາ. ບາງຄັ້ງການແບ່ງເປັນຂໍ້ ເປັນບົດນັ້ນເຮັດໃຫ້ເຂົາໃຈຍາກຂຶ້ນ ບາງເທື່ອກໍ່ຊ່ອຍໃຫ້ເຂົາໃຈດີກວ່າ. ອາຈານໂປໂລໄດ້ຢ້າເປັນປະຈຳວ່າ ຄຣິສະຕຽນໃນເມືອງນີ້ຖືກເຮັດໃຫ້ຫລົງໄປໂດຍພວກຢູດາຍ ເພາະຄຳສອນຂອງພວກເຂົາໃຫ້ຮັບພິທີຕັດ ແລະປະຕິບັດຕາມກົດຂອງໂມເຊ.

ໃຫ້ຈຳໄວ້ວ່າຄຣິສະຕຽນສ່ວນຫລາຍໃນເມືອງນີ້ໄດ້ອອກມາຈາກຄົນທີ່ນັບຖືກພຣະອື່ນໆ. ພວກເຂົາບໍ່ເຄີຍມີຊີວິດຕາມບັນຍັດຂອງຊາວຍິວ. ຄວາມຈິງພວກເຂົາບໍ່ເຄີຍເຊື່ອວ່າພຣະເຈົ້າອົງທຽງແທ້ມີແຕ່ອົງດຽວ. ກົດບັນຍັດທີ່ພວກເຂົາຮູ້ຈັກນັ້ນແມ່ນແຕ່ຄຳສັ່ງຫລືກົດຂອງພວກໂຣມັນ. ເປັນການຍາກທີ່ພວກເຂົາ

ຈະປະຕິບັດເພາະພວກເຂົາບໍ່ເຄີຍຫັນປ່ຽນຈາກກົດບັນຍັດໃດໆ. ຖ້າອາຈານໂປໂລບໍ່ມີປະສົບການກັບການກັບໃຈໃໝ່ໃນທາງໄປດາມາເຊແລ້ວ ອາຈານໂປໂລກໍບໍ່ອາດສາມາດຍົກເອົາເຮືອງຫັນປ່ຽນຂຶ້ນມາເວົ້າ. ແຕ່ເຫັນວ່າໃນບົດທີ 4 ນີ້ ອາຈານໂປໂລຍັງຮັກສາບຸຄລິກຂອງຍິວໄວ້ໃນຊີວິດຢູ່ໃນເຮືອງຂ່າວປະເສີດ, ແຕ່ຂ່າວປະເສີດໄດ້ເຮັດໃຫ້ເພິ່ນມີເສຣີພາບອັນແທ້ຈິງຈາກອະດີດ.

ແນະນຳການສອນ

1. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນພາກັນຫລັບຕາ ສົມມຸດວ່າພວກເຂົາໄດ້ຖືກມັດຕິນມັດມີຈາກພວກສັດຕູ ແລະໃນທີ່ສຸດມີຄົນມາຊ່ອຍໃຫ້ພົ້ນຈາກອັນຕະລາຍນັ້ນ. ໃນເມື່ອເປັນເຊັ່ນນັ້ນ ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງບອກເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ໄດ້ພົ້ນນັ້ນເປັນຢ່າງໃດ?
2. ຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້:
 - ທ່ານຮູ້ສຶກຢ່າງໃດ?
 - ໃຫ້ບອກເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ໄດ້ຖືກປ່ອຍອອກໄປໄດ້?
 - ຄວາມຮູ້ສຶກຢ່າງນີ້ຈະເອົາທຽບກັບຊີວິດຄຣິສະຕຽນໄດ້ແນວໃດ?

ກ່າວວ່າ: ເວລາພວກເຮົາໄດ້ເຂົ້າມາຮູ້ຈັກກັບອົງພຣະຄຣິດດ້ວຍຄວາມເຊື່ອແລ້ວ, ພວກເຮົາມີເສຣີພາບ. ຄຣິສະຕຽນໃນເມືອງຄາລາເຕັງໄດ້ພົບເສຣີພາບໃນເມື່ອພວກເຂົາເຂົ້າມາຫາ ແລະຮັບເອົາອົງພຣະຄຣິດ. ແຕ່ເປັນໜ້າເສັຽດາຍຕາມບົດຮຽນນີ້ ພວກເຂົາປະເສຣີພາບນັ້ນໄປ ແລະກັບຄືນໄປຫາຊີວິດເກົ່າ. ໃນບົດນີ້ ອາຈານໂປໂລໄດ້ເຕືອນພວກເຂົາໃຫ້ຍິດພົ້ນໄວ້ໃຫ້ດີເພື່ອຈະຮັກສາເສຣີພາບໄວ້ ທີ່ອົງພຣະຄຣິດໄດ້ປະທານໃຫ້ແລ້ວໃນເມື່ອເຂົາມາເຊື່ອນັ້ນ.

3. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງໃນຫ້ອງອ່ານ ຄາລາເຕັງ 4:1-7 ໃນເມື່ອພວກເຂົາກຳລັງຟັງເຖິງສິ່ງ ອາຈານໂປໂລອະທິບາຍເຮືອງເສຣີພາບນັ້ນ. ຕໍ່ມາໃຫ້ຖາມວ່າ: ອາຈານໂປໂລໄດ້ເວົ້າເຖິງສະພາບຂອງພວກເຮົາກ່ອນເຂົ້າມາຮັບເອົາອົງພຣະຄຣິດເປັນຢ່າງໃດ? ໃຫ້ກ່າວວ່າ: ເສຣີພາບທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮັບນັ້ນເປັນສິດທິພິເສດໂດຍຄວາມເຊື່ອເທົ່ານັ້ນ. ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເປັນເດັກນ້ອຍ ຫລືຂ້ອຍຂ້າອີກຕໍ່ໄປ.
4. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ສະມາຊິກໃຫ້ຍົກເອົາຕົວຢ່າງສິດທິພິເສດຂຶ້ນມາໃນຊີວິດຕາມທີ່ພວກເຂົາໄດ້ປະສົບປະການມາວ່າພວກເຂົາໄດ້ມີສະພາບການປ່ຽນແປງຢ່າງໃດ? ໃຫ້ຂຽນໃສ່ກະດານທາງຊ້າຍມືວ່າ: ສິດທິພິເສດ ແລະໃຫ້ຂຽນໃສ່ທາງຂວາມືວ່າ ໜ້າທີ່ຮັບພິຊອບ.

ສິດທິພິເສດ

ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ

ມີໃບອະນຸຍາດຂັບຮີດ

ສາມາດປ່ອນບັດໄດ້
ຢູ່ໃສກໍໄດ້ຕາມໃຈ

5. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຄົນໃດຄົນໜຶ່ງອ່ານ ຄາລາເຕັງ 4:8-10. ຖາມຄໍາຖາມດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້: ແມ່ນຫຍັງເປັນສິ່ງທີ່ອາຈານໂປໂລໄດ້ເວົ້າຕໍ່ຄຣິສະຕຽນໃນເມືອງນີ້?
6. ອ່ານ ຄາລາເຕັງ 5:1 ນໍາພາສະມາຊິກອ່ານພ້ອມກັນ ແຕ່ໃຫ້ແນ່ໃສ່ຄໍາເວົ້າ ອອກຈາກ, ສໍາລັບເພື່ອ.
7. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ສະມາຊິກກ່າວເຖິງເສຣີພາບທີ່ໄດ້ຮັບຈາກອົງພຣະເຢຊູນັ້ນມີຫຍັງແດ່? ໃຫ້ຂຽນຕາມຄວາມເຂົ້າໃຈໃນບົດຮຽນນີ້.

ດຣ. ບຸນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 7

ຍ່າງໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:

ຄາລາເຕັງ 5:13-26

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:

ຄາລາເຕັງ 3:2-26

ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:

ມີຊີວິດຢູ່ດ້ວຍພຣະວິນຍານແທນທີ່ຮັກສາພຣະບັນຍັດ ເຮັດໃຫ້ປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າມີຄວາມຮັກຕໍ່ຄົນອື່ນ ແລະສະແດງໃຫ້ເຫັນຜົນຂອງອົງພຣະວິນຍານ, ບໍ່ແມ່ນການກະທຳດ້ານເນື້ອໜັງ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:

ການມີຊີວິດຢູ່ດ້ວຍອົງພຣະວິນຍານບໍ່ນິສຸດເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີຊີວິດຖືກຕ້ອງກວ່າການຮັກສາພຣະບັນຍັດບໍ່?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:

ເພື່ອປຽບທຽບການມີຊີວິດດ້ວຍອົງພຣະວິນຍານບໍ່ນິສຸດ ກັບຊີວິດຢາກໄດ້ຮັບຄວາມສຳເລັດດ້ານເນື້ອໜັງ ແລະເພື່ອຈະຄຳນວນເຖິງຄຸນນະພາບຂອງຊີວິດໃນຖານະເຕັມໄປດ້ວຍອົງພຣະວິນຍານໃນຊີວິດ

ໜ້າທີ່ສຳຄັນຂອງຄຣິສຕຽນທຸກຄົນໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ

- ຍືນຍັນວ່າພຣະຄຳພີເປັນພະລັງອຳນາດທີ່ຈະຊີ້ນຳພາໃນຊີວິດ ແລະການຮັບໃຊ້
- ເສີມສ້າງຕົວເອງໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະໃຫ້ຄວາມເຊື່ອມີຊີວິດຊີວາ.

ບົດນຳ

ອາຈານໂປໂລໃຊ້ວິທີຂຽນຄ້າຍຄຽງກັນໃນຈິດໝາຍຂອງເພິ່ນ. ຕາມບົກກະຕິເພິ່ນໄດ້ຂຽນເຖິງຫລັກຄວາມເຊື່ອໃນຕອນຕົ້ນ ແລະຕໍ່ມາເພິ່ນໄດ້ຍ້າຍຄວາມຄິດໄປເວົ້າເຖິງສິ່ງປະກອບໃຊ້ໃນຊີວິດ. ເພິ່ນມັກໃຊ້ຄຳເວົ້າເຊັ່ນ: “ເຫດສັນນັ້ນ” (ໂກໂລຊາຍ 3:1-2; 2 ໂກຣິນໂທ 7:1; ເອເຟໂຊ 4:1). ທຸກວັນນີ້ການຂຽນຕ່າງໆກໍຍັງມີການເລີ່ມຈາກຈຸດນຶ່ງໄປຫາອີກຈຸດນຶ່ງ. ໃນບົດ 5 ແລະ 6 ເພິ່ນໄດ້ປຽນໄປເວົ້າເຖິງສິ່ງຄວນເອົາປະກອບໃຊ້ໃນທາງຊອບທັມ. ແຕ່ບົດເຫລົ່ານີ້ໄດ້ສືບຕໍ່ຈາກບົດກ່ອນ.

ອາຈານໂປໂລໄດ້ສອນບົດຮຽນເຖິງທັມມະຈະນິຍາສອງຢ່າງ. ນຶ່ງ, ເພິ່ນໄດ້ຊ້ຳອີກວ່າການໄດ້ຮັບເສຣີພາບນັ້ນບໍ່ແມ່ນມີໃບອະນຸຍາດໃຫ້ເຮັດຜິດໄດ້. ສອງ, ເພິ່ນໄດ້ເນັ້ນເຖິງການປະພຶດ ຫລືການປະຕິບັດ ແຕ່

ບໍ່ແມ່ນເຮັດໃຫ້ໄດ້ຄວາມພົ້ນ. ທັມມະຈະນິຍາ ແລະຄວາມເຊື່ອນັ້ນໄປຄຽງຄູ່ກັນສໍາລັບອາຈານໂປໂລ ເໝືອນກັບວ່າເພິ່ນມີຄວາມຄິດດຽວກັບຢາໂກໂບ.

ແນະນໍາການສອນ

1. ເລີ່ມຕົ້ນທ້ອງຮຽນດ້ວຍການອ້ອນວອນ. ຫລັງຈາກນັ້ນຮ້ອງຂໍໃຫ້ສະມາຊິກໃນທ້ອງຮຽນຫວນຄິດຄືນ ຫລັງເຖິງປະສົບການບໍ່ດີໃນກຸ່ມໝູ່ບ້ານທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າອາໄສຢູ່. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ສະມາຊິກເວົ້າໃຫ້ຄົນ ອື່ນຟັງເຖິງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກນັ້ນ. ໃຫ້ຂຽນຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກນັ້ນລົງໃສ່ກະດານ ຫລືກະດາດແຜ່ນໃຫຍ່.
2. ຫລັງຈາກທຸກໆຄົນໄດ້ມີໂອກາດແບ່ງປັນແລ້ວ, ນໍາພາທ້ອງຮຽນໃຫ້ສົນທະນາເຖິງເລື່ອງຕໍ່ລົງໄປນີ້:
 - ກ. ທ່ານເຂົ້າໃຈບໍ່ເປັນດ້ວຍເຫດໃດໃນໝູ່ບ້ານນັ້ນຈຶ່ງມີປະຕິກິຣິຍາບໍ່ດີເກີດຂຶ້ນ?
 - ຂ. ຖ້າມີໂອກາດ ມັນເປັນການສົມຄວນບໍ່ທີ່ຈະແກ້ແຄ້ນ ຕອບແທນ?
 - ຄ. ທ່ານເຄີຍຂ້າເພື່ອນບ້ານດ້ວຍການກະທໍາດີບໍ່ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາມີການປ່ຽນແປງເກີດ ຂຶ້ນ?
3. ກ່າວວ່າ, ໃນເມື່ອພວກເຮົາເປັນຄົນຕິດຕາມເຊື່ອຟັງອົງພຣະຄຣິດ ພວກເຮົາຄວນມີກິຣິຍາສູງ. ແທນ ທີ່ຈະຮ້ອງໂຮ່ສຽງດັງ ຫລືຕິປະຕູຂອງເພື່ອນບ້ານ, ພວກເຮົາຄວນສົ່ງຮອຍຍິ້ມ ແລະຖາມສະບາຍ ເວລາເຫັນເພື່ອນບ້ານ. ເພື່ອນບ້ານຂອງເຮົາບໍ່ແມ່ນແຕ່ຜູ້ຢູ່ໃກ້ຄຽງເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ແມ່ນທຸກໆຄົນທີ່ ພວກເຮົາພົບເຫັນ. ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຄວນສະແດງຄວາມຮັກໝັ້ນຄົງຕໍ່ທຸກໆຄົນ. ບົດຮຽນວັນນີ້ ແມ່ນເວົ້າເຖິງການມີຊີວິດໂດຍອົງພຣະວິນຍານເປັນຜູ້ນໍາພາ. ໃນເມື່ອພວກເຮົາມີໃຈໂມໂຫໂຫໂສ ກໍເໝືອນກັບວ່າພວກເຮົາຍອມໃຫ້ຝ່າຍເນື້ອໜັງປົກຄອງໃນຊີວິດ.
4. ໃຊ້ບົດສອນທີ່ມີຫົວຂໍ້ວ່າ “ທັມມະຊາດຂອງຄວາມບາບ” (5:16-18) ແບ່ງປັນກັບຄົນອື່ນໃນທ້ອງ ເຖິງທັມມະຊາດຂອງຄວາມບາບ ແລະຜົນຂອງອົງພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຸດ. ບອກວ່າໃນເມື່ອພວກເຮົາ ດໍາເນີນຊີວິດດ້ວຍອົງພຣະວິນຍານ ພວກເຮົາເກີດຜົນດີເພື່ອຈະໄດ້ແບ່ງ ປັນກັບເພື່ອນບ້ານດ້ວຍ ຄວາມຮັກ.
5. ເຊີນໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ຄາລາເຕັງ 5:13-26. ບອກໃຫ້ທຸກຄົນເອົາໃຈໃສ່ເຖິງຄວາມປາຖນາຂອງ ເນື້ອໜັງ ແລະຜົນຂອງອົງພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຸດ.
6. ຫລັງຈາກອ່ານແລ້ວ ແບ່ງຄົນໃນທ້ອງເປັນກຸ່ມນ້ອຍບໍ່ໃຫ້ເກີນຫົກຄົນ. ບອກໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມຈັດໃຫ້ມີຜູ້ ຮັກສາເວລາ ແລະເລຂາ. ຊອກເອົາເລື່ອງຂອງຄົນທີ່ເຮັດຕາມຄວາມປາຖນາຂອງເນື້ອໜັງຈາກໜັງ ສີພິມ, ອິນເຕີແນັດແລະອື່ນໆ. ຫລັງຈາກອ່ານແລ້ວໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມຂຽນເຖິງຜົນເສັ້ນທາຍຂອງການ

ເຮັດຕາມຝ່າຍເນື້ອໜັງ. ໃຫ້ແຕ່ງເປັນລະຄອນສິ້ນແລະສະແດງໃຫ້ຄົນອື່ນເຫັນແລະເຂົ້າໃຈເພີ່ມຂຶ້ນ. ປະມານ 10 ນາທີ.

7. ນຳພາຫ້ອງຮຽນໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມແຕ່ກຕ່າງເຖິງຊີວິດເຮັດຕາມເນື້ອໜັງ (5:19-21) ແລະຜົນຂອງອົງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ (5:22-23)
8. ນຳພາອ້ອນວອນປິດ.

ດຣ. ບູນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 8

ຊີວິດໃນຄຣິສຕະຈັກທີ່ດີ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຄາລາເຕັງ 6:1-10, 14-16

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ຄາລາເຕັງ 6

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຊີວິດຄຣິສຕະຈັກທີ່ດີຊ່ວຍເຫລືອສະມາຊິກຜູ້ທີ່ໄດ້ເຮັດຜິດບາບ, ພິສູດເບິ່ງຊີວິດຕົນເອງ, ສນັບສນູນພວກຜູ້ນຳ, ບໍລິດລະໃນການເຮັດດີ, ແລະຈົດຈໍ່ໃສ່ພຣະຄຣິດ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ຊີວິດໃນຄຣິສຕະຈັກທີ່ດີມີລັກສະນະແບບໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ພິຈາຣະນາເບິ່ງຄຣິສຕະຈັກຂອງພວກເຮົາ ອີງຕາມຄຳສອນຂອງໂປໂລເຣື້ອງ ການປະພຶດຂອງຄຣິສຕະຈັກ ແລະເບິ່ງວ່າມີຫຍັງແດ່ທີ່ຂ້ອຍສາມາດເຮັດໄດ້ ເພື່ອຊ່ວຍຄຣິສຕະຈັກ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ອະທິບາຍຫລັກເຮືອງ "ການປູກແລະການເກັບກ່ຽວ" ໂດຍຫຍໍ້ວ່າ: ພວກເຮົາເກັບກ່ຽວສິ່ງທີ່ເຮົາປູກລົງໃນດິນ; ການປູກພືດໃຊ້ເວລາ: ເວລາຕຽມດິນ, ເວລາປູກເມັດ, ເວລາຮັກສາພືດ, ແລະເວລາລໍຄອຍເພື່ອໃຫ້ພືດພັນເຕີບໃຫຍ່. ສິ່ງຢ່າງນີ້ເປັນເຮືອງຫລືກເວັ້ນບໍ່ໄດ້; ຖ້າດິນບໍ່ດີພືດທີ່ປູກກໍຈະບໍ່ເກີດໃຫຍ່ເທົ່າທີ່ຄວນ; ຖ້າຂາດເວລາບົວລະບັດຮັກສາ ພືດກໍອາດຈະຕາຍໄປ ຫລືບໍ່ໄດ້ຜົນດີ. ຖາມນັກຮຽນ:

- ພວກເຮົາຈະຮູ້ວ່າເຮົາປູກເມັດ ຫລືພືດດີໃນຊີວິດໄດ້ຢ່າງໃດ?
- ພໍ່ນາໃໝ່ (ຄຣິສຕຽນໃໝ່) ຈະຕ້ອງເກັບກ່ຽວໄດ້ນ້ອຍກວ່າພໍ່ນາທີ່ມີປະສົບການ ແມ່ນບໍ່? ເປັນຫຍັງແມ່ນ? ຫລືເປັນຫຍັງບໍ່ແມ່ນ?
- ມີຫຍັງແດ່ທີ່ຜູ້ປູກຕ້ອງໃຊ້ເມື່ອໃຫ້ໄດ້ຜົນເກັບກ່ຽວຫລາຍ? ມີຫຍັງແດ່ທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການເພື່ອສ້າງຄຣິສຕະຈັກໃຫ້ດີ?

2. ເວົ້າວ່າມີພວກເຮົາຈະພະຍາຍາມທີ່ຈະຮຽນຮູ້ວ່າຊີວິດໃນຄຣິສຕະຈັກດີເປັນແນວໃດ; ບອກວ່າຄຣິສຕະຈັກຈະໜີຈາກຫລັກເຮືອງ "ການປູກແລະການເກັບກ່ຽວ" ກໍເປັນໄປບໍ່ໄດ້.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30)

3. ພານັກຮຽນເບິ່ງຫົວຂໍ້ໃຫຍ່ຂອງບົດຮຽນທີ່ໄດ້ຂຽນໄວ້ລ່ວງໜ້າ ໃນໂປສເຕີ້:
 - ຊ່ວຍຮັບພາຣະ (6:1-5)
 - ແບກພາຣະຂອງຕົນເອງ ແລະຊ່ວຍແບກພາຣະຂອງຄົນອື່ນ (6:5)
 - ຈົ່ງແບ່ງສິ່ງທີ່ດີ (6:6)
 - ມີສ່ວນໃນການເກັບກ່ຽວ (6: 7-10)
 - ແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດ (6:14-16)
4. ແບ່ງກະດານເປັນສອງສ່ວນ; ສ່ວນໜຶ່ງໃຫ້ຂຽນຫົວເລື່ອງ "ຄຣິສຕະຈັກດີ" ອີກສ່ວນໜຶ່ງໃຫ້ຂຽນ "ຄຣິສຕະຈັກປ່ວຍ." ຖາມຄວາມເຫັນວ່າ ແມ່ນຫຍັງແດ່ທີ່ເຮັດໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກດີ ຫລືປ່ວຍ; ຂຽນສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນໃສ່ສ່ວນຂອງໃຜລາວໃນກະດານ.
5. ອ່ານ ຄາລາເຕັງ 6:1-10, 14-16; ໃນຂະນະທີ່ຟັງຢູ່ ໃຫ້ທຸກຄົນຄິດເຖິງສິ່ງທີ່ຂຽນໄວ້ເທິງກະດານ.
6. ອະທິບາຍບົດຮຽນເປັນຂໍ້ຕໍ່ໄປໂດຍໃຊ້ບົດຮຽນເປັນຫລັກ; ນອກນັ້ນໃຫ້ໃຊ້ຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້ຊ່ວຍ:
 - ຄາລາເຕັງ 6:1 ເວົ້າເລື່ອງຊ່ວຍຄົນທີ່ຫລົງຜິດໃຫ້ກັບຄືນດ້ວຍຄວາມອ່ອນສຸພາບ; ມີເລື່ອງປະເພດນີ້ໃນຄຣິສຕະຈັກດີບໍ່? ເປັນຫຍັງບໍ່ມີ? ຖ້າເລື່ອງນີ້ເກີດໃນຄຣິສຕະຈັກຂອງພວກເຮົາ ຈະມີພາບພົດແນວໃດ?
 - ຄາລາເຕັງ 6:2 ບອກພວກເຮົາໃຫ້ "ຊ່ວຍຮັບພາຣະອັນໜັກຂອງກັນແລະກັນ." ພວກເຮົາຈະແບກພາຣະຊ່ວຍກັນວິທີໃດ? "ພຣະບັດຍັດຂອງພຣະຄຣິດ" ໃນທີ່ນີ້ເວົ້າເຖິງຫຍັງແດ່?
 - ຄາລາເຕັງ 6:2 ແລະ 6:5 ເວົ້າຕົງກັນຂ້າມກັນບໍ່? ທ່ານຄິດວ່າ ພຣະທັມແຕ່ລະຂໍ້ເວົ້າເລື່ອງຫຍັງກັນແທ້?
 - ຂໍ້ 6:10 ເວົ້າເລື່ອງ "ເຮັດການດີຕໍ່ຄົນທັງປວງ" ໂດຍສະເພາະຄົນທີ່ຢູ່ໃນ "ຄອບຄົວທີ່ຮ່ວມໃນຄວາມເຊື່ອ." ທ່ານຄິດວ່າຄົນໃນຄຣິສຕະຈັກຂອງທ່ານຊ່ວຍກັນດີບໍ່?

ນຳບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

7. ພານັກຮຽນຕອບຄຳຖາມໃນພາກສຸດທ້າຍຂອງບົດຮຽນ.
8. ພານັກຮຽນພິຈາລະນາການແບ່ງປັນສິ່ງຕ່າງໆໃນຄຣິສຕະຈັກດີ ຕາມບົດຮຽນ (ຊີວິດໃນຄຣິສຕະຈັກດີປະກອບດ້ວຍການແບ່ງປັນເຊັ່ນ: ພາຣະອັນໜັກຂອງກັນແລະກັນ, ຂັບສິ່ງຂອງ, ການເກັບກ່ຽວ, ແລະຂ່າວປະເສີດ). ມີຫຍັງແດ່ທີ່ພວກເຮົາຈະຕ້ອງເຮັດ ເພື່ອຈະໄດ້ເປັນຄຣິສຕະຈັກດີ?
9. ບົດການສຶກສາພຣະທັມດ້ວຍການອ້ອນວອນເພື່ອທຸກຄົນໃນຫ້ອງໄດ້ມີສ່ວນໃນການເຮັດໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກເຂັ້ມແຂງ ແລະດີ ເພື່ອຈະໄດ້ສະແດງພຣະຄຣິດໃຫ້ຊາວໂລກຮູ້.

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 9

ຂອບຄຸນພຣະເຈົ້າສຳລັບບາງຄຣິສຕະຈັກ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: 1 ເທຊະໂລນິກ 1

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: 1 ເທຊະໂລນິກ 1; 2:13-14; 3: 6-9; 2 ເທຊະໂລນິກ 1:1-4; 2: 13

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຂອບຄຸນພຣະເຈົ້າສຳລັບຄຣິສຕະຈັກທີ່ເປັນຕົວຢ່າງເຣື່ອງຄວາມເຊື່ອ, ຄວາມຫວັງ, ແລະຄວາມຮັກ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ທ່ານຂອບຄຸນພຣະເຈົ້າສຳລັບຄຣິສຕະຈັກຂອງທ່ານໃນເຣື່ອງໃດແດ່?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເບິ່ງຫລາຍໆ ຢ່າງໃນຄຣິສຕະຈັກຂອງຂ້ອຍ ທີ່ຂ້ອຍຈະຕ້ອງຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າແລະຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າເວລາຂ້ອຍເຫັນສິ່ງດີໃນຄຣິສຕະຈັກ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຣື່ອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ຖາມ, ທ່ານເຄີຍໄດ້ຂຽນຈົດໝາຍນ້ອຍ ເພື່ອຂອບໃຈຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງບໍ່? ຈົດໝາຍນັ້ນຖືກຂຽນດ້ວຍມື, ອີແມລ, ຫລືພິມເອົາ? ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງເວົ້າເຣື່ອງປະສົບການສ່ວນຕົວເຣື່ອງຂຽນຈົດໝາຍນ້ອຍ; ຖາມ: ທ່ານໄດ້ຂຽນຈົດໝາຍນ້ອຍເພື່ອຂອບໃຈເຣື່ອງຫຍັງ?
2. ແນະນຳວ່າ ບາງຄົນສາມາດໃຊ້ຄຳຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າຂອງໂປໂລສຳລັບຄຣິສຕະຈັກເທຊະໂລນິກ. ຊັກຊວນທຸກຄົນໃຫ້ພິຈາລະນາເບິ່ງວ່າເປັນຫຍັງອັດສາວິກໂປໂລຈຶ່ງມີການຂອບໃຈ?

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30)

3. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ກິຈການ 17:1-9. ໃຊ້ບົດຮຽນເພື່ອເວົ້າເຖິງເບື້ອງຫລັງເມືອງເທຊະໂລນິກໃຫ້ນັກຮຽນຟັງ ແລະບອກເບື້ອງຫລັງຂອງຄຣິສຕຽນໃນສັມຍທຳອິດເຊັ່ນເຣື່ອງເຜົາພັນ, ສັງຄົມ, ແລະສາສນາຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ.

ອະທິບາຍວ່າພຣະທັມ 1 ແລະ 2 ເທຊະໂລນິກ ເປັນຈົດໝາຍຂອງໂປໂລຂຽນເຖິງຄຣິສຕະຈັກເພື່ອໃຫ້ຄຳແນະນຳຄຣິສຕະຈັກໃໝ່ທີ່ເທຊະໂລນິກ; ຈົດໝາຍນີ້ໄດ້ຂຽນໃນປະມານປີ ຄ. ສ. 47.

4. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ 1 ເທຊະໂລນິກ 1:1-3, ພຣະທັມນີ້ເນັ້ນເຣື່ອງ "ກິຈການທີ່ເກີດມາຈາກຄວາມເຊື່ອ," "ການງານທີ່ເກີດຂຶ້ນຍ້ອນຄວາມຮັກ," ແລະ "ຄວາມໝັ້ນພຽນທີ່ເກີດມາຈາກຄວາມໄວ້ວາງໃຈ" (ຂໍ້ 3). ພານັກຮຽນເບິ່ງຕົວຢ່າງຂອງສາມຢ່າງທີ່ກ່າວມານີ້ ໃນຄຣິສຕະຈັກຂອງທ່ານ. ຫລັງຈາກນັ້ນໃຫ້ຖາມເຖິງຊີວິດຝ່າຍຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ ຫລືຂອງບຸກຄົນທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າຮູ້ດີ ທີ່ສະແດງສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນໃຫ້ເຫັນຢ່າງຊັດແຈ້ງ.

5. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ 1 ເທຊະໂລນິກ 1:4-10, ໂປໂລເວົ້າເຖິງຊີວິດຝ່າຍຈິດວິນຍານຂອງຄຣິສຕະຈັກ ທີ່ເທຊະໂລນິກ. ໃນຂະນະທີ່ອ່ານຢູ່ ໃຫ້ທຸກຄົນສັງເກດເບິ່ງຄຳເວົ້າທີ່ບອກເຖິງ ການເຕີບໃຫຍ່ຂອງຄຣິສຕະຈັກ. ທ່ານອາດຈະຂຽນໃສ່ກະດານຈຸດສຳຄັນທັງຫລາຍ; ມີຄຳເວົ້າຫລາຍໆຄຳທີ່ຄວນຈິດຈຳ ເຊັ່ນ: ຜູ້ເປັນທີ່ຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ການຊົງເລືອກ, ຂ່າວປະເສີດບໍ່ໄດ້ເປັນພຽງຖ້ອຍຄຳ, ພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດ, ຄວາມໄວ້ໃຈ, ເອົາຕາມແບບຢ່າງຂອງໂປໂລ, ເຈົ້າທັງຫລາຍກາຍເປັນແບບຢ່າງແກ່ຄົນທັງປວງ. ຖາມ: ມີຫຍັງແດ່ທີ່ກ່າວມາ ຖືກກັບຄຣິສຕະຈັກຂອງພວກເຮົາ? ແລ້ວຖາມວ່າ: ເປັນການສົມຄວນຫລືບໍ່ ທີ່ພວກເຮົາຈະປຽບທຽບຄຣິສຕະຈັກຂອງພວກເຮົາເອງ ກັບຄຣິສຕະຈັກເທຊະໂລນິກ? ເປັນຫຍັງຈຶ່ງຄວນ? ເປັນຫຍັງຈຶ່ງບໍ່ຄວນ?

ນຳບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

6. ເບິ່ງຄຳຖາມ 2, 3, ແລະ 4 ໃນພາກສຸດທ້າຍຂອງບົດຮຽນ. ພານັກຮຽນຕອບແຕ່ລະຂໍ້ໄປ; ແລ້ວກັບໄປເບິ່ງ ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ ໃນຕົ້ນບົດຮຽນທີ່ວ່າ: ທ່ານຂອບຄຸນພຣະເຈົ້າສຳລັບຄຣິສຕະຈັກຂອງທ່ານໃນເຣື່ອງໃດແດ່? ໃຫ້ເວລາຕອບ. ຊັກຊວນທຸກຄົນໃຫ້ອ້ອນວອນເພື່ອຄຣິສຕະຈັກຂອງຕົນ ແລະຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າສຳລັບຄຣິສຕະຈັກ.

ດຣ. ສິດນີ ຄານ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 10
ການນຳທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຕ້ອງການ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: 1 ເທຊະໂລນິກ 2:1-12

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: 1 ເທຊະໂລນິກ 2:1-12; 5:12-13

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ພວກຜູ້ນຳທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຕ້ອງການ ຮັບໃຊ້ພຣະອົງແລະຮັບໃຊ້ຄຣິສຕະຈັກ ດ້ວຍກຽດສັກສີ, ຄວາມສຸພາບອ່ອນໂຍນ, ຄວາມຮັກຫ່ວງໃຍ, ຄວາມດູໝັ່ນ, ແລະຄວາມສັດຊື່.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ຄຣິສຕະຈັກຈະຕ້ອງຊອກຫາຄຸນຄ່າທີ່ແນວໃດແດ່ໃນຜູ້ນຳທັງຫລາຍ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເບິ່ງຄຸນຄ່າຂອງຜູ້ນຳທັງຫລາຍໃນຄຣິສຕະຈັກ ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບຮູ້ ແລະຕິດຕາມພວກເຂົາເຈົ້າ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເນື່ອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ຖາມວ່າມີໃຜແດ່ທີ່ເຄີຍຮັບໃຊ້ໃນຄະນະກຳມະການຊອກຫາສິດຍາພິບານ ສຳລັບໂບດ. ທ່ານອາດຈະເຊີນເອົາຄົນມາຈາກຂ້າງນອກ ທີ່ມີປະສົບການໃນເນື້ອງນີ້ມາເວົ້າ. ໃຊ້ເວລາເລັກນ້ອຍສອບຖາມຄົນທີ່ມີປະສົບການ ໂດຍສະເພາະຖາມເຖິງວ່າ ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຊອກຄົນທີ່ມີບຸຄລິກລັກສະນະ ແລະປະສົບການແນວໃດແດ່ໃນບຸກຄົນທີ່ຈະມາເປັນຜູ້ນຳ; ແລ້ວພວກເຂົາເຈົ້າຮູ້ແນວໃດວ່າຜູ້ໃດຈະເໝາະສົມຫລືບໍ່ ກັບຕຳແໜ່ງ.
2. ບອກວ່າ ອັດສາວິກໂປໂລໄດ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງສຳລັບການເລືອກຜູ້ນຳ ທີ່ຄຣິສຕະຈັກເທຊະໂລນິກ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30)

3. ໃຫ້ແຕ່ລະຄົນເປີດບົດຮຽນ ແລະໃຫ້ຕັ້ງໃຈຕິດຕາມຟັງໃນຂະນະທີ່ທ່ານສອນ; ທ່ານອາດຈະເລືອກຫລາຍໆຄົນໄວ້ເພື່ອອ່ານພຣະທັມໃນແຕ່ລະຫົວຂໍ້ໃຫຍ່ຂອງບົດຮຽນ. ຂຽນຄຳເວົ້າຕໍ່ໄປນີ້ໃສ່ກະດານໄວ້: ກຽດສັກສີ, ຄວາມສຸພາບອ່ອນໂຍນ, ຄວາມຮັກແລະຫ່ວງໃຍ, ວຽກງານໜັກ, ສັດຊື່ສເມີໂປ, ແລະການຮັບຮູ້ຜູ້ນຳ.
4. ນຳພາການສົນທະນາຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້ ຫລືທ່ານອາດຈະເລືອກຄຳຖາມໃນພາກສຸດທ້າຍຂອງບົດຮຽນ:
 - ກຽດສັກສີ (2:2-6)

- (1) ຄົນທີ່ໂລບມາກ ຫລືຄົນທີ່ຊອກຫາກຽດຕິຍົດ ສັງເກດເບິ່ງໄດ້ງ່າຍບໍ່? ສັງເກດວິທີໃດ?
- (2) ບາງຄົນໄດ້ເຮັດພິລິກໂພດໄປບໍ່ ໃນການສແວງຫາກຽດຕິຍົດສໍາລັບຕົວເອງ?
- ຄວາມສຸພາບອ່ອນໂຍນ (2:6-7)
 - (1) ມີໃຜແດ່ທີ່ທ່ານຮູ້ຈັກທີ່ເປັນຄົນອ່ອນສຸພາບດີ? ທ່ານເຫັນບຸຄລິກລັກສະນະແນວໃດແດ່ໃນຕົວເຂົາຜູ້ນັ້ນ?
 - (2) ສັງຄົມພວກເຮົາເຫັນວ່າຄວາມສຸພາບອ່ອນໂຍນສໍາຄັນບໍ່? ສໍາຄັນຢູ່ໃສ ຫລືເວລາໃດ?
- ຄວາມຮັກແລະຫ່ວງໃຍ (2:8)
 - (1) ມີແບບຢ່າງແນວໃດແດ່ທີ່ທ່ານໄດ້ເຫັນພວກຜູ້ນໍາໃນຄຣິສຕະຈັກສະແດງອອກເຖິງຄວາມຮັກແລະຫ່ວງໃຍ?
 - (2) ການເປັນຜູ້ນໍາແຕ່ຂາດຄວາມຮັກແລະຫ່ວງໃຍເປັນໄປໄດ້ບໍ່? ຜູ້ນໍາປະເພດນີ້ຈະເກີດຜົນດີບໍ່ ໃນໜ້າທີ່ຂອງຜູ້ນໍາ?
- ວຽກງານໜັກ (2:9)
 - (1) ການງານຂອງໂປໂລເປັນແນວໃດ?
 - (2) ເປັນໄປໄດ້ບໍ່ທີ່ບາງຄົນໄດ້ເຮັດວຽກໃຫ້ພຣະເຈົ້າຫລາຍໂພດ?
- ສັດຊື່ສເມີໄປ (2:10-12)
 - (1) ເຮັດແນວໃດພວກເຮົາຈຶ່ງຈະສາມາດມີຄວາມສັດຊື່ສເມີໄປ?
 - (2) ທີ່ມີຕົວຢ່າງເຮືອງຄວາມສັດຊື່ສເມີໄປບໍ່?
- ຮັບຮູ້ຜູ້ນໍາ (5:12-13)
 - (1) ສະມາຊິກໂບດຄວນນັບຖືຜູ້ນໍາບໍ່ ເຖິງວ່າບາງຄັ້ງພວກເຂົາເຈົ້າບໍ່ເຮັດວຽກໜັກ ຫລືບໍ່ເກີດຜົນ? ເປັນຫຍັງ? ເຮັດແນວໃດພວກເຮົາຈະເຮັດໄດ້?
 - (2) ສະມາຊິກຄຣິສຕະຈັກສະແດງຄວາມນັບຖື ຫລືການຮັບຮູ້ພວກຜູ້ນໍາວິທີໃດແດ່?
- ຄໍາຖາມເພີ່ມເຕີມ:
 - (1) ຄະນະກັມມະການຊອກຫາສິດຍາພິບານສັງເກດບຸຄລິກລັກສະນະຂອງພວກຜູ້ສມັກເຂົ້າຕໍາແໜ່ງ ໄດ້ຢ່າງໃດ?
 - (2) ບຸຄລິກລັກສະນະຢ່າງນຶ່ງ ສໍາຄັນກວ່າບຸຄລິກລັກສະນະອື່ນຢ່າງນຶ່ງຫລືບໍ່?

ນໍາບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

- 5. ພິຈາຣະນໍາເບິ່ງບຸຄລິກລັກສະນະຂອງຜູ້ນໍາທີ່ໄດ້ສຶກສາມາ. ເບິ່ງຄໍາຖາມທີ 3 ໃນບົດຮຽນ, ອີງຕາມຄໍາຖາມຂໍ້ນີ້ ພາພວກນັກຮຽນຄິດເບິ່ງພວກຜູ້ນໍາໃນຄຣິສຕະຈັກວ່າເປັນແນວໃດ?
- 6. ບົດການສຶກສາພຣະທັມ ໂດຍພາບທຸກຄົນອ້ອນວອນເພື່ອພວກຜູ້ນໍາໃນຄຣິສຕະຈັກຂອງທ່ານ; ຂໍພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານບຸຄລິກລັກສະນະຕ່າງໆທີ່ໄດ້ສຶກສາມານັ້ນໃຫ້ກັບບັນດາຜູ້ນໍາທັງຫລາຍ ໃນຍາມທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການ ຫລືຂາດເຂີນ.

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 11

ຢູ່ເພື່ອຖວາຍກຽດ

- ຂໍ້ພຣະຄຳສຳລັບບົບຮຽນນີ້:** 1 ເທຊະໂລນິກ 4:1-12; 5:14-24
- ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳສຳລັບ:** 1 ເທຊະໂລນິກ 4:1-12; 5:14-24
- ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:** ຄຣິສຕຽນຈະຕ້ອງຢູ່ເພື່ອຖວາຍກຽດພຣະເຈົ້າ ແລະເປັນທີ່ຍົກຍ້ອງຂອງຜູ້ອື່ນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຄົນພາຍນອກ
- ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:** ເຮົາຈະມີຊີວິດແຕກຕ່າງກັບຄົນທັມມະດາເພື່ອເປັນພະຍານແກ່ຄົນພາຍນອກຢ່າງໃດ?
- ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:** ເພື່ອໃຫ້ທ່ານຕັດສິນໃຈມີຊີວິດເພື່ອຖວາຍກຽດແກ່ພຣະເຈົ້າແລະເປັນທີ່ນັບຖືຂອງຄົນທັງຫລາຍທີ່ບໍ່ເຊື່ອ.

ຄຳນຳ

ເມືອງເທຊະໂລນິກໄດ້ຊື່ມາຈາກ ນາງເທຊະໂລນິກາ ພັລຍາຂອງທ່ານເກດແຊນເດີຜູ້ສ້າງເມືອງເທຊະໂລນິກາ. ເມືອງນີ້ຕັ້ງທີ່ອ່າວທະເລ ເທີມາອິກ ຊຶ່ງເປັນເມືອງສຳຄັນນຶ່ງໃນສີ່ຂອງແຂວງເມກກາໂດເນັງຂອງຈັກກະພັດໂຣມ. ຄັ້ງທີສອງໃນການເດີນທາງປ່າວປະກາດຂອງໂປໂລໂດຄົນໃນເມືອງນີ້ມາຮັບເຊື່ອພຣະເຈົ້າຢ່າງຫລວງຫລາຍຈຶ່ງເກີດເປັນໂບດຂຶ້ນໃນເມືອງນີ້ ເມື່ອມີໂບດເກີດຂຶ້ນເຮັດໃຫ້ພວກຢົວຂັດເຄື່ອງໃຈຈຶ່ງພາກັນຂັບໄລ່ໂປໂລອອກຈາກເມືອງເສັງ. ບັດນີ້ໂປໂລໂດໄດ້ຂຽນຈົດໝາຍຢັ້ງມຢາມຖາມຂ່າວຄົນທັງໝົດໃນໂບດພ້ອມທັງສັ່ງສອນ ແລະໃຫ້ກຳລັງໃຈໃນຈົດໝາຍໃຫ້ຕັ້ງໝັ້ນຄົງໃນຄວາມເຊື່ອ ແລະໃຫ້ມີຊີວິດເປັນແວ່ນແຍງແກ່ຄົນທັງປວງ.

1. ມີຊີວິດທີ່ພຣະເຈົ້າພໍພຣະທັຍ: (1 ເທຊະໂລນິກ 4:1-8)

ການມີຊີວິດທີ່ຈະໃຫ້ພຣະເຈົ້າພໍພຣະທັຍ (ພໍໃຈ) ໃນຕົວເຮົານັ້ນເປັນເປົ້າໝາຍອັນສຳຄັນຂອງຄຣິສຕຽນທຸກຄົນ, ທ່ານອາດສັງເກດເບິ່ງຕົວທ່ານເອງເວລາຍັງນ້ອຍນັ້ນວ່າເປັນດ້ວຍເຫດໃດພໍແລະແມ່ຂອງທ່ານພໍໃຈຫລືບໍ່ພໍໃຈໃນຕົວທ່ານ, ສຳລັບຜູ້ທີ່ມີລູກແລ້ວທ່ານອາດສັງເກດວ່າເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງພໍໃຈກັບລູກຜູ້ນຶ່ງແລະບໍ່ຄ່ອຍພໍໃຈນຳລູກອີກຜູ້ນຶ່ງ? ຄຳຕອບງ່າຍດາຍນ້ອຍດຽວດັ່ງນີ້; ຫາກລູກຜູ້ໃດເປັນລູກຮູ້ຄວາມແລະຟັງຄວາມພໍຄວາມແມ່ ແນ່ນອນພໍແລະແມ່ກໍຈະພໍໃຈໃນຕົວຜູ້ນັ້ນ. ການເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າກໍເຊັ່ນດຽວກັນ ຫາກທ່ານເປັນລູກທີ່ຟັງແລະປະຕິບັດຕາມ ພຣະເຈົ້າກໍຈະພໍໃຈນຳທ່ານ ແຕ່ຫລາຍເທື່ອຄຣິສຕຽນເຮົາຟັງພຣະອາຈານຈາກການອ່ານ, ການມາໂບດ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດ ສລຸບແລ້ວໄດ້ແຕ່ເຄິ່ງດຽວເທົ່ານັ້ນ. ດ້ວຍເຫດນີ້ໂປໂລຈຶ່ງຊັກຊວນແລະເລົ່າໂລມໃຈພີ່ນ້ອງເທຊະໂລນິກໃຫ້ມີຊີວິດຢ່າງປອງດອງກັນໃນໂບດ ເພື່ອຄົນນອກຈະໄດ້ເບິ່ງທ່ານເປັນແວ່ນແຍງ ແລະສິ່ງສຳຄັນທີ່ສຸດນັ້ນໃຫ້ມີຊີວິດທີ່ຖວາຍກຽດແກ່ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງເປັນທີ່ພໍ

ພຣະທັຍພຣະອົງ. ຄຣິສຕຽນເທຊະໂລນິກສ່ວນໃຫຍ່ເປັນຄົນຕ່າງຊາດ ໂປໂລຈຶ່ງຍ້າຄຳສອນເຣື່ອງການປະພຶດທາງເພດ ໃນຄວາມຄິດຂອງຄົນຢິວຢ່າງໂປໂລເຫັນວ່າມາຕະຖານທາງຈະຮິຍະທັມຂອງຄົນຕ່າງຊາດນັ້ນຕ່າງຫລາຍ ໂປໂລຍ້ານວ່າພື້ນຖານເທສະໂລນິກ ໂດຍສະເພາະແມ່ນພວກຜູ້ຊາຍອາດຫລົງຜິດໃນເຣື່ອງນີ້ງ່າຍດາຍ ດັ່ງນັ້ນເມື່ອເຂົາພາກັນຮັກສາສິ່ງນີ້ໄດ້ກໍເປັນການງ່າຍສຳລັບເຂົາເພາະເຣື່ອງອື່ນນັ້ນເຂົາປະຕິບັດໄດ້ດີຢູ່ແລ້ວ.

2. ຮັກຄົນໃນໂບດຄຣິດໃນບ້ານ: (1 ເທຊະໂລນິກ 4:9-10)

1. ເວົ້າເຣື່ອງເອົາໂບດເປັນບ້ານ ແລະເອົາບ້ານເປັນໂບດໃຫ້ນັກຮຽນຟັງ. ແລ້ວຖາມນັກຮຽນວ່າທາກພວກເຮົາ ເອົາໂບດເປັນບ້ານແລະເອົາບ້ານເປັນໂບດແທ້ ຕຶກອາຄານໂບດຈະເປັນແນວໃດ? ເຮົາຈະເບິ່ງຄົນໃນໂບດ ແຕກຕ່າງກັບເຮົາເບິ່ງເພິ່ນທີ່ຜ່ານມາແນວໃດ?
2. ໂປໂລກ່າວວ່າ “ສ່ວນເຣື່ອງການຮັກພື້ນຖານທັງຫລາຍນັ້ນ ເປັນຫຍັງເພິ່ນຈຶ່ງເວົ້າວ່າບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງບອກ?

3. ຄົນນອກນັບຖື: (1 ເທຊະໂລນິກ 4:11-12)

ໂປໂລໄດ້ເຮັດລາຍການໃຫ້ຄຣິສຕຽນເມືອງເທຊະໂລນິກປະຕິບັດເພື່ອຄົນນອກຈະໄດ້ນັບຖື (ຄົນນອກໝາຍເຖິງຄົນບໍ່ເຊື່ອ). ເຮົາທັງຫລາຍຮູ້ແລ້ວວ່າບັນດາອາຈານແລະຜູ້ນຳໃນໂບດທົ່ວໄປນັ້ນມີຄຣິສຕຽນນັບຖືເພາະເຂົາເຈົ້າຮູ້ວ່າຜູ້ນັ້ນແມ່ນອາຈານ, ແມ່ນຜູ້ນຳໃນໂບດ ແຕ່ຄົນນອກບໍ່ຄ່ອຍນັບຖືເພາະເຂົາເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າເພິ່ນແມ່ນໃຜດັ່ງນັ້ນໂປໂລຈຶ່ງເຮັດລາຍການອອກມາໃຫ້ປະຕິບັດ ເມື່ອລາວປະຕິບັດຕາມຄຳແນະນຳຂອງໂປໂລແລ້ວຊື່ສຽງຂອງລາວຈະແຜ່ກວ້າງອອກໄປເຖິງຄົນນອກ ດ້ວຍຊື່ສຽງດີນີ້ເອງຄົນນອກກໍຈະນັບຖື ແຕ່ໃນເວລາດຽວກັນນັ້ນຄົນໃນຕ້ອງໃຫ້ກຽດ, ນັບຖືແລະຍ້ອງຍໍວ່າເປັນຜູ້ເໝາະສົມຈະຮັບກຽດຕາມການຂອງລາວ. ຜົນປະໂຫຍດຂອງຄົນນອກນັບຖືຄື; 1. ເຂົາຈະໃຫ້ກຽດພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ. 2. ອາດເປັນທາງເສັ້ນນຶ່ງທີ່ນຳພາເຂົາມາເຊື່ອພຣະເຈົ້າກໍເປັນໄດ້.

ດຣ. ຫຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 12

ຄວາມຫວັງນິຣັນ

ຂໍ້ພຣະຄຳສຳລັບບົດຮຽນນີ້:

1 ເທຊະໂລນິກ 4:13--5:11

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳສຳລັບ:

1 ເທຊະໂລນິກ 4:13--5:11; 2 ເທຊະໂລນິກ 1:5--2:12

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:

ຄວາມຫວັງຂອງຄຣິສຕຽນຂຶ້ນກັບການຄົ້ນພຣະຊົນແລະການຈະສະເດັດກັບຄືນມາຂອງພຣະເຢຊູ ເປັນສະພາບແຫ່ງກຳລັງໃຈໃນປັດຈຸບັນ ແລະ ເປັນຫລັກຄຳປະກັນຊີວິດອັນຕລອດໄປ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:

ຄວາມຫວັງທີ່ພຣະເຢຊູສັນຍາກັບທ່ານມີຄວາມໝາຍຫຍັງສຳລັບຊີວິດທ່ານໃນວັນນີ້ ແລະອະນາຄົດຢ່າງໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:

ເພື່ອຈະເວົ້າວ່າສິ່ງທີ່ພຣະເຢຊູຈະມອບໃຫ້ນັ້ນມີຄວາມໝາຍຕໍ່ຊີວິດຂ້ອຍໃນມື້ນີ້ແລະຈະມີຄວາມໝາຍຕລອດໄປ.

ຄຳນຳ

1. ບອກນັກຮຽນວ່າຄຣິສຕຽນເມືອງເທຊະໂລນິກ ເຊື່ອພຣະເຈົ້າໂດຍການປະກາດຂອງໂປໂລຄັ້ງທີສອງໃນການເດີນທາງປ່າວປະກາດຂອງເພິ່ນ, ຄົນໃນເມືອງນີ້ເປັນຊາວຕ່າງຊາດ ຄົນແຕ່ລະຊາດມີຄວາມຮັບຮູ້ແລະເຂົ້າໃຈບໍ່ຄືກັນ ເຮືອງນີ້ອາດຂຶ້ນກັບສັງຄົມແລະວັດທະນະທັມຂອງຊາດນັ້ນ.

2. ບໍ່ແມ່ນແຕ່ຊາວກຣີກ ທີ່ເມືອງເທຊະໂລນິກມັກຈະມີຄຳຖາມກ່ຽວກັບເຮືອງວັນເວລາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເທົ່ານັ້ນຄົນຊາດອື່ນໆກໍມີຄຳຖາມຄືກັນເຊັ່ນ; ການຕາຍຂອງຄຣິສຕຽນສົມຄວນຈະເຮັດແນວໃດ, ການສະເດັດກັບຄືນມາຂອງພຣະເຢຊູແມ່ນຍາມໃດ?

3. ຂໍໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ 4:13-18 ຄວາມບໍ່ຮູ້, ຄວາມໂສກເສົ້າ, ແລະຄວາມຫວັງ

ຄຣິສຕຽນໄດ້ຮັບຄຳສອນວ່າຜູ້ທີ່ເຊື່ອພຣະເຢຊູທຸກຄົນ ກຳລັງລໍຄອຍການສະເດັດກັບຄືນມາຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ເຂົາຈຶ່ງຖາມວ່າ ພວກຄົນທີ່ຕາຍໄປແລ້ວເດຈະເປັນແນວໃດ? ດັ່ງນັ້ນໂປໂລຈຶ່ງຂຽນຈົດໝາຍນີ້ມາເພື່ອຕອບຄຳຖາມແລະເລົ່າໂລມໃຈພວກເຂົາ. ໃນຄຳຕອບນັ້ນພໍຈະສລຸບໄດ້ວ່າ ການຕາຍຈາກໂລກນີ້ບໍ່ແມ່ນການສິ້ນສຸດ ເພາະວ່າທຸກຄົນຈະໄດ້ຄືນຂຶ້ນມາອີກເທື່ອນຶ່ງໃນວັນທີ່ພຣະເຢຊູກັບຄືນມາ ເມື່ອນັ້ນພວກທີ່ຕາຍ

ແລ້ວແລະພວກທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່ກໍຈະພົບເຫັນກັນ ແລະຈະບໍ່ໄດ້ຈາກກັນອີກ ເພາະຈະຢູ່ດ້ວຍກັນໃນຟ້າສວັນ ຮ່ວມກັບພຣະເຢຊູເປັນນິດ. ດັ່ງນັ້ນໂປໂລຈຶ່ງເລົ່າໂລມໃຈວ່າຢ່າໂສກເລົ່າເໝືອນຄົນໝົດຫວັງ ໃຫ້ພາກັນຕັ້ງໃຈຈົນເຖິງວັນທີ່ພຣະເຢຊູຄຣິດກັບຄືນມາ.

4. ຂໍໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ 5:1-11 ວັນສະເດັດມາ

ໃນວັນສະເດັດກັບຄືນມາຂອງພຣະເຢຊູເປັນຄໍາຖາມກັນຕລອດມາ ເພາະຍາມໃດກໍໄດ້ຍິນວ່າໃກ້ແລ້ວ ແຕ່ບໍ່ມີໃຜຮູ້ແນ່ນອນ ແຕ່ຖ້າໃຜບອກວ່າຮູ້ວັນເວລາທີ່ພຣະເຢຊູຈະສະເດັດມານັ້ນພວກເຂົາບໍ່ແມ່ນຄຣູສອນພຣະທັມແທ້ ແຕ່ແມ່ນຜູ້ປະກາດປອມ ເພາະພຣະເຢຊູຊົງບອກລ່ວງໜ້າແລ້ວວ່າ “ໃນເວລານັ້ນຖ້າຜູ້ໃດຈະບອກພວກທ່ານວ່າ ເບິ່ງແມ່, ອົງພຣະຄຣິດຢູ່ທີ່ນີ້ ຫລື ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ຢ່າຊູ່ເຊື້ອ” (ມັດທາຍ 24:23).

ໃນວັນສະເດັດກັບຄືນມາຂອງພຣະເຢຊູນັ້ນໂປໂລສອນວ່າມີຢູ່ສອງຢ່າງສໍາຄັນຄື; 1. ແມ່ນພຣະອົງຊົງມາຮັບເອົາໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງໄປຢູ່ຟ້າສວັນ. 2. ມາພິພາກສາລົງໂທດຜູ້ບໍ່ເຊື້ອ. ທັງສອງຢ່າງນີ້ແມ່ນພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ພິພາກສາຕັດສິນສູງສຸດແຕ່ຜູ້ດຽວ. ເນື່ອງຈາກວ່າວັນເວລາດັ່ງກ່າວນີ້ບໍ່ມີໃຜຮູ້ແນ່ນອນໂປໂລຈຶ່ງສັ່ງວ່າໃຫ້ພາກັນຕັ້ງໃຈລໍຄອຍວັນນັ້ນ ດ້ວຍການປະພຶດຕິນຕາມຫລັກແຫ່ງພຣະຄໍາພີ ໂດຍ “ເອົາຄວາມເຊື້ອແລະຄວາມຮັກເປັນເຄື່ອງປ້ອງກັນເອົາໄວ້ ແລະເອົາຄວາມໄວ້ໃຈວ່າຈະໄດ້ພົ້ນເປັນເຄື່ອງຄຽນປ້ອງກັນຫົວ” (ຂໍ້ 8). ແປວ່າຢູ່ດ້ວຍຄວາມເຊື້ອ ປົວແປງບາດແຜແລະຍືນຕໍ່ສູ່ຢ່າງພົ້ນຄົງດ້ວຍຄວາມຮັກ ຄ້າຍຄືທະຫານໂຣມມັນປ້ອງກັນຕົວເອງດ້ວຍຍຸດທະພັນຂອງເຂົາ.

ຄໍາເຕືອນຂອງໂປໂລເຕືອນວ່າ ພຣະເຈົ້າຊົງແຕ່ງຕັ້ງເຮົາຫລືຮັບເອົາເພື່ອຮັບຄວາມລອດພົ້ນ ດັ່ງນັ້ນຄຣິສຕຽນຈະລໍຄອຍພຣະຄຣິດດ້ວຍຄວາມຫວັງ, ເຖິງແມ່ນພວກທີ່ຕາຍໄປກ່ອນກໍຍັງລໍຄອຍຄວາມຫວັງຢ່າງດຽວກັນກັບຜູ້ຍັງເປັນຢູ່ ໂປໂລໃຊ້ຄໍາວ່າ “ເພື່ອວ່າເຖິງແມ່ນເຮົາຈະຕົ້ນຫລືຫລັບຢູ່ກໍດີ ເຮົາທັງຫລາຍຈະໄດ້ມີຊີວິດດ້ວຍກັນກັບພຣະອົງ” (ຂໍ້ 10). ນີ້ແຫລະເປັນຫລັກຄໍາປະກັນຄວາມລອດພົ້ນຂອງພວກເຮົາ ດັ່ງເຮົາທັງຫລາຍຄວນຕັ້ງໃຈໃນຄວາມເຊື້ອຈົນກວ່າວັນແຫ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດມາເຖິງ.

ດຣ. ຫຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 13

ຕ້ອງເດີນໜ້າຕໍ່ໄປ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົບຮຽນນີ້: 2 ເທຊະໂລນິກ 3:1-16

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: 2 ເທຊະໂລນິກ 3:1-16

ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້: ເມື່ອຄຣິສຕະຈັກມີອຸປະສັກແມ່ນຍາມຕ້ອງເພິ່ງຮິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະການຊຸກກຳລັງໃຈຈາກເພື່ອນຜູງ ເພື່ອຄວາມເຊື່ອນັ້ນຈະພົ້ນຄົງ ແລະ ກ້າວໜ້າຕໍ່ໄປ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ເມື່ອຄຣິສຕະຈັກມີອຸປະສັກທ່ານຈະເຮັດແນວໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າແລະຊັກຊວນໝູ່ໃຫ້ອ້ອນວອນເພື່ອເປັນສິ່ງຖືກຕ້ອງ.

ຄຳນຳ

ບົດຮຽນວັນນີ້ເນັ້ນໜັກໃສ່ໃນການອ້ອນວອນເປັນພິເສດ, ຄຣິສຕະຈັກທຸກໆໜ່ວຍ, ຄຣິສຕຽນທຸກຄົນຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າການອ້ອນວອນແມ່ນການເພີ່ມກຳລັງໃຫ້ພວກເຮົາໃນທຸກກໍລະນີ.

1. ແບ່ງນັກຮຽນເປັນຈຸລະສອງຄົນແລ້ວໃຫ້ທັງສອງອ້ອນວອນ 5 ນາທີ ຕາມຫົວຂໍ້ດັ່ງນີ້;
 - ກ. ອ້ອນວອນເພື່ອກັນແລະກັນໃນສອງຄົນຕລອດເຖິງຄອບຄົວເຂົາເຈົ້າ.
 - ຂ. ອ້ອນວອນເພື່ອອາຈານ, ສິດພິບານ ແລະພວກເຖົ້າແກ່ໃນຄຣິສຕະຈັກ.
 - ຄ. ອ້ອນວອນໃຫ້ພີ່ນ້ອງໃນຄຣິສຕະຈັກຮັກແພງປອງດອງກັນ.
 - ງ. ອ້ອນວອນຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊົງສອນໃນວັນນີ້.

2. ອ່ານ 3:1-5 ກ່ອນອີ່ນຕ້ອງອ້ອນວອນ

ກ. ການໄຫວ້ວອນອະຖິຖານເປັນສິ່ງຈຳເປັນສຳລັບຄຣິສຕຽນໂດຍສະເພາະ ແມ່ນເຮືອງການປ່າວປະກາດຂ່າວປະເສີດ ເພື່ອພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ປົກປ້ອງຄຸ້ມຄອງໃຫ້ພົ້ນຈາກສັຕຣູທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ, ໂປໂລໄດ້ຂໍຮ້ອງໃຫ້ຄຣິສຕຽນເທຊະໂລນິກອ້ອນວອນເພື່ອທີມງານຂອງເພິ່ນໃຫ້ມີຄວາມຮັກ ແລະພາກພຽນຂອງພຣະຄຣິດດັ່ງທີ່ກ່າວໃນຂໍ້ 5.

ຂ. ໂປໂລຂໍໃຫ້ເຂົາອ້ອນວອນບໍ່ແມ່ນແຕ່ເພື່ອປົກປ້ອງຄຸ້ມຄອງເພິ່ນແລະທີມງານເທົ່ານັ້ນ, ຈຸດປະສົງໃຫຍ່ແມ່ນເພື່ອຂ່າວປະເສີດຈະໄດ້ແຜ່ກວ້າງອອກໄປ (ຂໍ້ 1).

3. ອ່ານ 3:6-15 ຕ້ອງມີຣະບຽບ

ກ. ເຮືອງຣະບຽບການຂອງຄຣິສຕຽນໂປໂລໄດ້ກ່າວມາແລ້ວໃນຈິດໝາຍສະບັບແລ້ວ 1 ເທຊະໂລນິກ 5:12-28 ຢ່າງຍືດຍາວ ແຕ່ຫລາຍຄົນບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດຕາມຣະບຽບການແຖມຍັງສ້າງບັນຫາອື່ນອີກໂປໂລຈຶ່ງມາສັ່ງອີກເປັນເທື່ອທີສອງ.

ຂ. ໂປໂລຂຽນຈິດໝາຍມາສັ່ງແຕ່ແມ່ນສັ່ງໃນນາມພຣະເຢຊູຄຣິດ ຫລືໃຊ້ອຳນາດແຫ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດ (ມັດທາຍ 28:1-20).

ຄ. ໂປໂລວາງແບບຢ່າງບໍ່ໃຫ້ກຽດຄຳນຳໃນການລ້ຽງຊີບ (ຂໍ້ 7-9).

ງ. ໂປໂລບອກວິທີສັ່ງສອນພວກຂີ້ຄ້ານ (ຂໍ້ 14-15) ເພື່ອລາວຈະໄດ້ລະອາຍແລ້ວກັບໃຈໃໝ່.

ຈ. ຂໍ້ ສັ່ງເກດ “ຢ່າຖືຜູ້ນັ້ນວ່າເປັນສັດຕູ ແຕ່ຈຶ່ງເຕືອນສະຕິເໝືອນດັ່ງພີ່ນ້ອງ” (ຂໍ້ 15).

4. ອ່ານ 3:16 ຂໍພຣະອົງຊົງນຳ

ກ. ໂປໂລເລີ້ມຕົ້ນຈິດໝາຍດ້ວຍຄຳວ່າ “ຂໍພຣະຄຸນແລະສັນຕິສຸກ ຊຶ່ງມາຈາກພຣະບິດາເຈົ້າແລະຈາກພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ ຈຶ່ງມີແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ” (2 ເທຊະໂລນິກ 1:2) ແລະລົງທ້າຍດ້ວຍ “ຂໍໃຫ້ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະທານສັນຕິສຸກ ຊົງໄຜດປະທານສັນຕິສຸກແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍທຸກເວລາແລະທຸກຢ່າງ” (2 ເທຊະໂລນິກ 3:16). ເພາະວ່າສັນຕິສຸກທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້ານັ້ນຈະບໍ່ມີຄວາມຫວັ່ນວາຍສັບສົບ ຫລືຜິດຖຽງກັນໃນຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະອົງ

ຂ. ສັ່ງເກດຄຳລົງທ້າຍ “ຊົງໄຜດປະທານສັນຕິສຸກແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍທຸກເວລາແລະທຸກຢ່າງ” ແປວ່າສັນຕິສຸກທຸກມື້, ທຸກຍາມ, ທຸກເວລາ ຕລອດທັງເວລາຍາກລຳບາກ ແລະເວລາສຸກສຳບາຍດ້ວຍ. ນອກນັ້ນຍັງເປັນສັນຕິສຸກທຸກຢ່າງອີກດ້ວຍ.

ດຣ. ຫຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌